C/2025/3752

17.9.2025

P9_TA(2024)0326

Ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranje ukrepov za reševanje (SRMR3)

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(C/2025/3752)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2023)0226),

— ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C9-0139/2023),

— ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke z dne 5. julija 2023 ([1]),

— ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 13. julija 2023 ([2]),

— ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A9-0155/2024),

1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;

2. poziva Komisijo, naj mu zadevo ponovno predloži, če svoj predlog nadomesti, ga bistveno spremeni ali ga namerava bistveno spremeniti;

3. naroči svoji predsednici, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

([1]) UL C 307, 31.8.2023, str. 19.
([2]) UL C 349, 29.9.2023, str. 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi 24. aprila 2024 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2024/... Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje (*)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije) je bil vzpostavljen po svetovni finančni krizi v letih 2008–2009 in po mednarodni potrditvi „ključnih lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij ([3])“ Odbora za finančno stabilnost. Okvir Unije za reševanje je sestavljen iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]). Oba akta se uporabljata za institucije s sedežem v Uniji in za vse druge subjekte, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive ali uredbe (v nadaljnjem besedilu: subjekti). Okvir Unije za reševanje je namenjen s predpisi skladnemu obravnavanju propadov institucij in subjektov z ohranjanjem kritičnih funkcij institucij ter subjektov ter preprečevanjem groženj za finančno stabilnost, ob hkratni zaščiti vlagateljev in javnih sredstev. Poleg tega je namen okvira Unije za reševanje spodbuditi razvoj notranjega bančnega trga z vzpostavitvijo usklajene ureditve za koordinirano reševanje čezmejnih kriz ter preprečevanjem težav v zvezi z enakimi konkurenčnimi pogoji.

(1a) Bančna unija trenutno temelji le na dveh od njenih predvidenih treh stebrov, in sicer na enotnem mehanizmu nadzora (EMN) in enotnem mehanizmu za reševanje (EMR). Njena struktura je tako še vedno nepopolna, saj njen tretji steber, tj. evropski sistem jamstva za vloge (ESJV), še vedno ne obstaja. Dokončanje bančne unije je sestavni del ekonomske in monetarne unije ter finančne stabilnosti, zlasti ker se bodo tako zmanjšala tveganja tako imenovanega začaranega kroga, ki nastane zaradi vzajemne povezanosti bank in držav.

(*) Spremembe v celotnem besedilu izhajajo iz sprejetja spremembe 1. Krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ▌ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

([1]) UL C […], […], str. […].

([2]) UL C […], […], str. […].

([3]) Odbor za finančno stabilnost, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 15. oktober 2014.

([4]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

([5]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

(2) Okvir Unije za reševanje, kot se trenutno uporablja, več let po začetku izvajanja nekaterih od teh ciljev ne dosega, kot je bilo predvideno. Čeprav so institucije in subjekti dosegli znaten napredek pri rešljivosti in so v ta namen namenili znatna sredstva, zlasti s kopičenjem sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije ter financiranjem shem za financiranje reševanja, se okvir Unije za reševanje redko uporablja. Propadi nekaterih manjših in srednje velikih institucij in subjektov se namesto tega večinoma rešujejo z neusklajenimi nacionalnimi ukrepi. ***Žal se*** namesto ***varnostnih mrež, ki jih financira sektor, vključno s shemami*** za financiranje reševanja, ***še vedno*** uporablja davkoplačevalski denar. Zdi se, da to stanje izhaja iz nezadostnih spodbud. Te neustrezne spodbude so posledica medsebojnega učinkovanja okvira Unije za reševanje in nacionalnih pravil, pri čemer se široka diskrecija pri oceni javnega interesa ne uporablja vedno na način, ki bi odražal, kako naj bi se uporabljal okvir Unije za reševanje. Hkrati se zaradi tveganj, da bi morali vlagatelji institucij, ki se financirajo z vlogami, kriti izgube, okvir Unije za reševanje ni veliko uporabljal za zagotovitev, da imajo te institucije pri reševanju dostop do zunanjega financiranja, zlasti če ni bilo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov. In končno, zaradi manj strogih pravil o dostopu do financiranja zunaj postopkov reševanja kot pri reševanju je bila uporaba okvira Unije za reševanje manj zaželena kot druge rešitve, ki pogosto vključujejo uporabo davkoplačevalskega denarja namesto lastnih sredstev institucije ali subjekta ali varnostnih mrež, ki jih financira bančni sektor. Ta položaj ustvarja tveganje razdrobljenosti, tveganja neoptimalnih izidov pri propadu institucij in subjektov, zlasti manjših in srednje velikih institucij in subjektov, ter oportunitetne stroške zaradi neporabljenih finančnih sredstev. Zato je treba zagotoviti učinkovitejšo in doslednejšo uporabo okvira Unije za reševanje ter zagotoviti, da se lahko uporablja, kadar ▌je to v javnem interesu, tudi za manjše in srednje velike institucije▌.

(3) V skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 806/2014 se države članice, ki so vzpostavile tesno sodelovanje med Evropsko centralno banko (ECB) in zadevnimi pristojnimi nacionalnimi organi, za namene navedene uredbe štejejo za sodelujoče države članice. Vendar Uredba (EU) št. 806/2014 ne vsebuje nobenih podrobnosti o postopku priprave na začetek tesnega sodelovanja pri nalogah, povezanih z reševanjem. Zato je primerno, da se te podrobnosti določijo.

(4) Intenzivnost in raven podrobnosti načrtovanja reševanja, potrebnega v zvezi s podrejenimi družbami, ki niso bile opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, se razlikujeta glede na velikost in profil tveganja zadevnih institucij in subjektov, prisotnost kritičnih funkcij in strategijo reševanja skupine. Enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: odbor) bi zato moral imeti možnost, da te dejavnike upošteva pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s takimi podrejenimi družbami, in po potrebi uporabi poenostavljen pristop.

(5) Institucija ali subjekt, ki je v postopku prenehanja v skladu z nacionalnim pravom, potem ko je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadel, in je odbor sklenil, da njegovo reševanje ni v javnem interesu, bo na koncu izstopil s trga. To pomeni, da načrt ukrepov, ki jih je treba sprejeti v primeru propada, ni potreben, ne glede na to, ali je pristojni organ zadevni instituciji ali subjektu že odvzel dovoljenje. Enako velja za preostali del institucije v postopku reševanja po prenosu sredstev, pravic in obveznosti v okviru strategije s prenosom. Zato je primerno določiti, da v teh primerih sprejetje načrtov reševanja ni potrebno.

(6) Odbor lahko trenutno prepove nekatere razdelitve, če institucija ali subjekt ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se obravnava skupaj z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL). Vendar je treba za zagotovitev pravne varnosti in uskladitve z obstoječimi postopki za izvajanje odločitev, ki jih sprejme odbor, jasneje opredeliti vloge organov, vključenih v postopek prepovedi razdelitev. Zato je primerno določiti, da bi moral odbor nacionalnemu organu za reševanje naročiti, naj prepove take razdelitve, slednji pa bi moral izvajati odločitev odbora. Poleg tega se lahko od institucije ali subjekta v nekaterih primerih zahteva, da izpolni MREL na drugačni podlagi od tiste, na kateri mora ta institucija ali subjekt izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku. Ta položaj ustvarja negotovost glede pogojev za izvajanje pooblastil odbora za prepoved razdelitev in za izračun maksimalnega zneska za razdelitev, povezanega z MREL. Zato bi bilo treba določiti, da bi moral odbor v teh primerih nacionalnim organom za reševanje naročiti, da prepovejo nekatere razdelitve na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/1118 ([6]). Za zagotovitev preglednosti in

([6]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 z dne 26. marca 2021 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive (UL L 241, 8.7.2021, str. 1).

pravne varnosti bi moral odbor o ocenjeni zahtevi po skupnem blažilniku obvestiti institucijo ali subjekt, ki bi moral nato javno razkriti to ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku.

(7) Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 določata pooblastila, ki jih morajo izvajati organi za reševanje, od katerih nekatera niso vključena v Uredbo (EU) št. 806/2014. V okviru enotnega mehanizma za reševanje to lahko povzroči negotovost glede tega, kdo bi moral izvajati ta pooblastila in pod kakšnimi pogoji bi jih bilo treba izvajati. Zato je treba določiti, kako bi morali nacionalni organi za reševanje izvajati nekatera pooblastila, določena samo v Direktivi 2014/59/EU, v zvezi s subjekti in skupinami, za katere je neposredno odgovoren odbor. V teh primerih bi moral imeti odbor možnost, da nacionalnim organom za reševanje po potrebi naroči, naj izvajajo ta pooblastila. Odbor bi moral imeti zlasti možnost, da nacionalnim organom za reševanje naroči, naj od institucije ali subjekta zahtevajo, da vodi podrobno evidenco finančnih pogodb, katerih stranka je institucija ali subjekt, ali uporabi pooblastilo za začasno prekinitev nekaterih finančnih obveznosti v skladu s členom 33a Direktive 2014/59/EU. Ker pa dovoljenja za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]), ki se uporablja tudi za institucije in subjekte ter obveznosti, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL), ne zahtevajo uporabe nacionalne zakonodaje, bi moral imeti odbor možnost, da ta dovoljenja izda neposredno institucijam ali subjektom, ne da bi moral nacionalnim organom za reševanje naročiti, naj izvajajo to pooblastilo.

(8) Z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) ter Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) je bil v pravo Unije uveden mednarodni „standard o skupni sposobnosti pokrivanja izgub (TLAC)“, ki ga je 9. novembra 2015 objavil Odbor za finančno stabilnost (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC) za globalne sistemsko pomembne banke, ki se v pravu Unije imenujejo globalne sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI). Uredba (EU) 2019/877 in Direktiva (EU) 2019/879 sta prav tako spremenili MREL iz Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014. Določbe Uredbe (EU) št. 806/2014 o MREL je treba uskladiti z izvajanjem standarda TLAC za GSPI v zvezi z nekaterimi obveznostmi, ki bi se lahko uporabile za izpolnitev dela MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi. Zlasti bi bilo treba obveznosti, ki so uvrščene *pari passu* nekaterim izključenim obveznostim, vključiti v kapital in podrejene kvalificirane instrumente subjektov v postopku reševanja, kadar znesek teh izključenih obveznosti v bilanci stanja subjekta v postopku reševanja ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja in ta vključitev ne bi povzročila tveganj, povezanih z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“.

(9) Pravila za določitev MREL so večinoma osredotočena na določitev ustrezne ravni MREL ob predpostavki, da je instrument za reševanje s sredstvi upnikov prednostna strategija reševanja. Vendar Uredba (EU) št. 806/2014 odboru omogoča uporabo drugih instrumentov za reševanje, in sicer tistih, ki temeljijo na prenosu poslovanja institucije v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo. Zato bi bilo treba določiti, da bi moral odbor, če je v načrtu reševanja predvidena uporaba instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije ***neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje***, določiti raven MREL za zadevni subjekt v postopku reševanja na podlagi posebnosti teh instrumentov za reševanje ter različnih potreb v zvez s kritjem izgub in dokapitalizacijo, ki jih ti instrumenti vključujejo.

([7]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([8]) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

([9]) Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

([10]) Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

(10) Raven MREL za subjekte v postopku reševanja je vsota zneska izgub, pričakovanih v postopku reševanja, in zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu v postopku reševanja omogoča, da še naprej izpolnjuje pogoje za dovoljenje in da lahko v ustreznem obdobju opravlja svoje dejavnosti. Nekatere prednostne strategije reševanja, zlasti instrument prodaje poslovanja, vključujejo prenos sredstev, pravic in obveznosti na prejemnika ▌. V teh primerih cilji elementa dokapitalizacije morda ne bodo veljali v enakem obsegu kot v primeru strategije reševanja delujoče banke s sredstvi upnikov, saj odboru ne bo treba zagotoviti, da subjekt v postopku reševanja po ukrepu za reševanje ponovno zagotovi izpolnjevanje kapitalskih zahtev. Kljub temu se pričakuje, da bodo izgube v takih primerih presegle kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja. Zato je primerno določiti, da raven MREL navedenih subjektov v postopku reševanja še naprej vključuje znesek dokapitalizacije, ki se prilagodi sorazmerno s strategijo reševanja.

(11) Če strategija reševanja predvideva uporabo instrumentov za reševanje, ki niso ***izključno*** instrumenti za reševanje s sredstvi upnikov, bodo potrebe po dokapitalizaciji zadevnega subjekta po reševanju na splošno manjše kot v primeru reševanja delujoče banke s sredstvi upnikov. V takem primeru bi bilo treba pri kalibraciji MREL ta vidik upoštevati pri ocenjevanju zahteve glede dokapitalizacije. Zato bi moral odbor pri prilagoditvi ravni MREL za subjekte v postopku reševanja, katerih načrt reševanja predvideva instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije***, ki se uporablja neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje***, upoštevati značilnosti teh instrumentov, vključno s pričakovanimi parametri prenosa na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo, vrstami instrumentov, ki se bodo prenesli, pričakovano vrednostjo in tržljivostjo teh instrumentov ter zasnovo prednostne strategije reševanja, vključno z dopolnilno uporabo instrumenta izločitve sredstev. Ker mora organ za reševanje za vsak primer reševanja posebej odločiti o morebitni uporabi sredstev iz sistema jamstva za vloge in ker take odločitve ni mogoče zanesljivo domnevati vnaprej, odbor pri kalibraciji ravni MREL ne bi smel upoštevati morebitnega prispevka sistema jamstva za vloge pri reševanju. ***S takim pristopom poleg tega postane manj verjetno, da se bo pojavilo moralno tveganje, saj zagotavlja, da subjekti ne predpostavljajo vnaprej, da se bo uresničitev cilja 8 % za vse obveznosti in kapital financirala s sredstvi iz zadevnega sistema jamstva za vloge.***

▌

(13) V skladu s členom 4 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 ([11]) je ECB pristojna za izvajanje nadzorniških nalog v zvezi z zgodnjim posredovanjem. Zmanjšati je treba tveganja, ki izhajajo iz različnih načinov, na katere so ukrepi za zgodnje posredovanje iz Direktive 2014/59/EU prenesli v nacionalno zakonodajo, ter ECB olajšati učinkovito in dosledno izvajanje njenih pooblastil za sprejemanje ukrepov za zgodnje posredovanje. Ti ukrepi za zgodnje posredovanje so bili zasnovani, da bi pristojnim organom omogočili, da ustavijo slabšanje finančnega in gospodarskega položaja institucije ali subjekta ter, kolikor je mogoče, zmanjšajo tveganje morebitnega reševanja in njegov učinek. Vendar so bili ukrepi za zgodnje posredovanje zaradi pomanjkanja gotovosti glede sprožilcev za njihovo uporabo in delnega prekrivanja z nadzorniškimi ukrepi redko uporabljeni. Določbe Direktive 2014/59/EU o ukrepih za zgodnje posredovanje bi bilo zato treba preslikati v Uredbo (EU) št. 806/2014, s čimer bi se zagotovil enoten pravni instrument, ki ga lahko ECB neposredno uporablja, pogoji za uporabo teh ukrepov za zgodnje posredovanje pa bi morali biti poenostavljeni in podrobneje opredeljeni. Za odpravo negotovosti glede pogojev in časovnega okvira za razrešitev upravljalnega organa in imenovanje začasnih upraviteljev bi bilo treba te ukrepe izrecno opredeliti kot ukrepe za zgodnje posredovanje, za njihovo uporabo pa bi morali veljati isti sprožilci. Hkrati bi bilo treba od ECB zahtevati, da ustrezne ukrepe za obravnavanje posebnih primerov izbere v skladu z načelom sorazmernosti. Da bi ECB lahko upoštevala tveganja izgube ugleda ali tveganja, povezana s pranjem denarja ali informacijsko in komunikacijsko tehnologijo, bi morala ocenjevati pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje ne le na podlagi kvantitativnih kazalnikov, kot so kapitalske ali likvidnostne zahteve, raven finančnega vzvoda, nedonosna posojila ali koncentracija izpostavljenosti, temveč tudi na podlagi kvalitativnih sprožilcev.

([11]) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

(14) Treba je zagotoviti, da se odbor lahko pripravi na morebitno reševanje institucije ali subjekta. Zato bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ dovolj zgodaj obvestiti odbor o poslabšanju finančnega položaja institucije ali subjekta, odbor pa bi moral imeti potrebna pooblastila za izvajanje pripravljalnih ukrepov. Pomembno je, da za čim hitrejši odziv odbora na poslabšanje položaja institucije ali subjekta predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ne bi smela biti pogoj, da odbor sprejme ukrepe za trženje institucije ali subjekta ali zahteva informacije za posodobitev načrta reševanja in pripravo vrednotenja. Za zagotovitev doslednega, usklajenega, učinkovitega in pravočasnega odziva na poslabšanje finančnega položaja institucije ali subjekta ter za ustrezno pripravo na morebitno reševanje je treba okrepiti sodelovanje in usklajevanje med ECB, pristojnimi nacionalnimi organi in odborom. Takoj ko institucija ali subjekt izpolni pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, bi morali ECB, pristojni nacionalni organi in odbor okrepiti izmenjavo informacij, vključno z začasnimi informacijami, ter skupaj spremljati finančni položaj institucije ali subjekta.

(14a) Kadar odbor zahteva informacije, ki so potrebne za posodobitev načrtov reševanja, pripravo na morebitno reševanje subjekta ali izvedbo vrednotenja, bi morali ECB ali zadevni pristojni nacionalni organi odboru te informacije predložiti, kolikor so jim na voljo. Kadar zadevne informacije ECB ali pristojnim nacionalnim organom še niso na voljo, bi morali odbor in ECB ali zadevni pristojni nacionalni organi sodelovati in se usklajevati, da bi zbrali informacije, za katere odbor meni, da so potrebne. Pristojni nacionalni organi bi morali pri zbiranju potrebnih informacij v sklopu takega sodelovanja ustrezno spoštovati načelo sorazmernosti.

(15) Zagotoviti je treba pravočasno ukrepanje in zgodnje usklajevanje med odborom in ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom v zvezi z manj pomembnimi čezmejnimi skupinami, kadar institucija ali subjekt še vedno deluje, vendar obstaja pomembno tveganje, da bo institucija ali subjekt propadel. Zato bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ o takem tveganju čim prej uradno obvestiti odbor. To uradno obvestilo bi moralo vsebovati razloge za oceno ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa in pregled alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzorniških ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki so na voljo za preprečitev propada institucije ali subjekta v razumnem roku. Takšno zgodnje uradno obveščanje ne bi smelo posegati v postopke za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje. Predhodno uradno obvestilo ECB ali zadevnega pristojnega nacionalnega organa odboru o pomembnem tveganju propada ali verjetnega propada institucije ali subjekta ne bi smelo biti pogoj za naknadno ugotovitev, da institucija ali subjekt dejansko propada ali bo verjetno propadel. Poleg tega mora odbor, če se pozneje oceni, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in če v razumnem roku ni drugih rešitev za preprečitev takega propada, sprejeti odločitev o tem, ali bo sprejel ukrep za reševanje. V takem primeru je lahko pravočasnost odločitve o uporabi ukrepa za reševanje za institucijo ali subjekt bistvena za uspešno izvajanje strategije reševanja, zlasti ker lahko zgodnje posredovanje v instituciji ali subjektu prispeva k zagotavljanju zadostne ravni sposobnosti pokrivanja izgub in likvidnosti za izvajanje te strategije. Zato je primerno, da se odboru omogoči, da v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni razumen časovni okvir za izvedbo alternativnih ukrepov za preprečitev propada institucije ali subjekta. ***Pri izvajanju te ocene bi bilo treba upoštevati tudi potrebo po ohranitvi zmožnosti organa za reševanje in zadevnega subjekta, da učinkovito izvajata strategijo reševanja, kadar je to na koncu potrebno, vendar to ne bi smelo preprečiti sprejetja alternativnih ukrepov. Zlasti predvideni časovni okvir za alternativne ukrepe bi moral biti takšen, da ne bi ogrozil učinkovitosti morebitnega izvajanja strategije reševanja.*** Za zagotovitev pravočasnega izida in da bi se odbor lahko ustrezno pripravil na morebitno reševanje institucije ali subjekta, bi se morala odbor in ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ redno sestajati, odbor pa bi se moral o pogostosti teh sestankov odločiti ob upoštevanju okoliščin primera.

(16) Da bi zajeli pomembne kršitve bonitetnih zahtev, je treba podrobneje določiti pogoje za ugotavljanje, ali nadrejene družbe, vključno s holdingi, propadajo ali bodo verjetno propadle. Kršitev navedenih zahtev s strani nadrejene družbe bi morala biti pomembna, kadar sta vrsta in obseg take kršitve primerljiva s kršitvijo, ki bi, če bi jo storila kreditna institucija, upravičila odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU.

(17) Okvir za reševanje naj bi se uporabljal za potencialno katero koli institucijo ali subjekt, ne glede na velikost in poslovni model, ***s pozitivno oceno javnega interesa***. Za zagotovitev takega rezultata bi bilo treba določiti merila za uporabo ocene javnega interesa za propadajočo institucijo ali subjekt. ***V zvezi s tem je treba pojasniti, da se lahko glede na posebne okoliščine nekatere funkcije institucije ali subjekta štejejo za kritične, če bi njihova ukinitev vplivala na finančno stabilnost ali kritične storitve na regionalni ravni, zlasti kadar je nadomestljivost ključnih funkcij odvisna od upoštevnega geografskega trga***.

(18) Pri oceni, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi bilo treba upoštevati, da so vlagatelji bolje zaščiteni, kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabljajo učinkoviteje in so njegove izgube čim manjše. Zato bi bilo treba pri oceni javnega interesa šteti, da se cilj reševanja glede zaščite vlagateljev bolje doseže pri reševanju, če bi bila odločitev za insolventnost dražja za sistem jamstva za vloge.

(19) Ocena, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi morala v največji možni meri odražati tudi razliko med financiranjem, zagotovljenim prek varnostnih mrež, ki jih financira sektor (sheme za financiranje reševanja ali sistemi jamstva za vloge), in financiranjem, ki ga države članice zagotovijo iz davkoplačevalskega denarja. Financiranje, ki ga zagotovijo države članice, pomeni večjo nevarnost moralnega tveganja in manjšo spodbudo za tržno disciplino***, zato bi bilo treba o njegovi uporabi razmisliti le v izrednih okoliščinah***. Zato bi moral odbor pri ocenjevanju cilja zmanjšanja odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči financiranje prek shem za financiranje reševanja ali sistema jamstva za vloge obravnavati kot bolj zaželeno od financiranja z enakim zneskom sredstev iz proračuna držav članic.

(19a) Če so nacionalni okviri za insolventnost in reševanje učinkoviti pri doseganju ciljev okvira v enakem obsegu, bi bilo treba dati prednost možnosti, ki zmanjšuje tveganje za davkoplačevalce in gospodarstvo. Ta pristop zagotavlja preudarno in odgovorno ukrepanje, usklajeno s krovnim ciljem varovanja interesov davkoplačevalcev in širše gospodarske stabilnosti.

(19b) Izredno finančno podporo institucijam in subjektom, ki se financira z denarjem davkoplačevalcev, bi bilo treba, če sploh, dodeliti samo za odpravo resne motnje v gospodarstvu, ki je izjemne in sistemske narave, saj močno obremenjuje javne finance in izkrivlja enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu.

(20) Za zagotovitev, da se cilji reševanja dosežejo na najučinkovitejši način, bi ***bilo treba pri rezultatu ocene*** javnega interesa ***preučiti, ali*** bi prenehanje propadajoče institucije ali subjekta z običajnimi insolvenčnimi postopki cilje reševanja doseglo učinkoviteje ***kot reševanje*** in ne le v enakem obsegu kot reševanje.

(21) Glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju Direktive 2014/59/EU, Uredbe (EU) št. 806/2014 in Direktive 2014/49/EU, je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko izjemoma odobrijo previdnostni ukrepi, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč. Da bi čim bolj zmanjšali izkrivljanje konkurence, ki izhaja iz razlik v naravi sistemov jamstva za vloge v Uniji, bi bilo treba posredovanja sistemov jamstva za vloge v okviru preventivnih ukrepov v skladu z zahtevami iz Direktive 2014/49/EU, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč, izjemoma dovoliti, kadar upravičena institucija ali subjekt ne izpolnjuje nobenega od pogojev, da bi se lahko štelo, da propada ali bo verjetno propadel. Zagotoviti bi bilo treba, da se previdnostni ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj. Podlaga, na kateri ECB oceni, ali je institucija ali subjekt solventen za namene preventivne dokapitalizacije, je trenutno v prihodnost usmerjena ocena za naslednjih 12 mesecev o tem, ali lahko institucija ali subjekt izpolnjuje kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Uredbe (EU) 2019/2033 ter dodatno kapitalsko zahtevo iz Direktive 2013/36/EU ali Direktive (EU) 2019/2034. Ta pristop bi bilo treba vključiti v Uredbo (EU) št. 806/2014. Poleg tega se lahko ukrepi za zagotavljanje pomoči za oslabljena sredstva, vključno z nosilci upravljanja sredstev ali shemami jamstva za sredstva, izkažejo za uspešne in učinkovite pri odpravljanju vzrokov za morebitne finančne težave, s katerimi se soočajo institucije in subjekti, ter preprečevanju njihovega propada, zato bi lahko predstavljali ustrezne previdnostne ukrepe. Zato bi bilo treba določiti, da so lahko takšni previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva.

(22) Da bi ohranili tržno disciplino, zaščitili javna sredstva in preprečili izkrivljanje konkurence, bi morali previdnostni ukrepi ostati izjema in se uporabljati le za obravnavanje resnih motenj na trgu ali za ohranjanje finančne stabilnosti***, zlasti v primeru sistemske krize***. Poleg tega se previdnostni ukrepi ne bi smeli uporabljati za obravnavanje nastalih ali verjetnih izgub. Najzanesljivejši instrument za ugotavljanje nastalih ali verjetnih izgub je pregled kakovosti sredstev, ki ga opravijo ECB, Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]), ali pristojni nacionalni organi. ECB in pristojni nacionalni organi bi morali uporabiti tak pregled za opredelitev nastalih ali verjetnih izgub, kadar se lahko izvede v razumnem časovnem okviru. Kadar to ni mogoče, bi morali ECB in pristojni nacionalni organi, po potrebi na podlagi inšpekcijskih pregledov na kraju samem, čim bolj zanesljivo opredeliti nastale ali verjetne izgube, kolikor dopuščajo trenutne okoliščine.

(23) Cilj preventivne dokapitalizacije je podpreti institucije in subjekte, sposobne uspešnega poslovanja, za katere je bilo ugotovljeno, da bodo v bližnji prihodnosti verjetno naleteli na začasne težave, in preprečiti, da bi se njihov položaj še poslabšal. Da se prepreči dodeljevanje javnih subvencij podjetjem, ki so ob odobritvi pomoči že nedobičkonosna, previdnostni ukrepi, odobreni v obliki pridobitve kapitalskih instrumentov ali ukrepov za oslabljena sredstva, ne bi smeli presegati zneska, potrebnega za kritje kapitalskih primanjkljajev, določenih v neugodnem scenariju stresnega testa ali enakovrednega postopka. Za zagotovitev, da javno financiranje na koncu preneha, bi morali biti tudi ti previdnostni ukrepi časovno omejeni in vsebovati jasen časovni okvir za njihovo prenehanje (***v nadaljnjem besedilu:*** strategija ***za izstop iz podpornega ukrepa***). Trajni instrumenti, vključno z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, bi se morali uporabljati le v izjemnih okoliščinah, zanje pa bi morale veljati nekatere količinske omejitve, saj po svoji naravi niso primerni za izpolnjevanje pogoja glede začasnosti.

(24) Previdnostni ukrepi bi morali biti omejeni na znesek, ki bi ga institucija ali subjekt potrebovala za ohranitev solventnosti v primeru neugodnega scenarija, kot je določen v stresnem testu ali enakovrednem postopku. V primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi morala imeti institucija ali subjekt prejemnik možnost, da navedeni znesek uporabi za kritje izgub iz prenesenih sredstev ali v kombinaciji s pridobitvijo kapitalskih instrumentov, če skupni znesek ugotovljenega primanjkljaja ni presežen. Zagotoviti je treba tudi, da so takšni previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva skladni z obstoječimi pravili o državni pomoči in dobrimi praksami, da ponovno vzpostavijo dolgoročno sposobnost uspešnega poslovanja institucije ali subjekta, da je državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Zato bi morali zadevni organi v primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva upoštevati posebne smernice, vključno z načrtom za ustanovitev družb za upravljanje ([13]) in sporočilom o reševanju vprašanja nedonosnih posojil ([14]). Za te previdnostne ukrepe v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi moral tudi vedno veljati prevladujoči pogoj glede začasnosti. Pričakuje se, da bodo javna jamstva, odobrena za določeno obdobje v zvezi z oslabljenimi sredstvi zadevne institucije ali subjekta, zagotovila boljše izpolnjevanje pogoja začasnosti kot prenosi takih sredstev na javno podprt subjekt. Za zagotovitev***, da institucije, ki prejemajo podporo, izpolnjujejo pogoje podpornega ukrepa, bi morali ECB ali pristojni nacionalni organi od institucij, ki niso izpolnile svojih obveznosti, zahtevati načrt popravnih ukrepov. Če ECB ali pristojni nacionalni organ meni, da z ukrepi iz načrta popravnih ukrepov ni mogoče zagotoviti dolgoročne sposobnosti uspešnega poslovanja institucije, ali če institucija ni izpolnila načrta popravnih ukrepov, bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 806/2014*** oceniti***, ali institucija propada ali bo verjetno*** propadla.

(25) Pomembno je zagotoviti, da odbor hitro in pravočasno sprejme ukrep za reševanje, kadar tak ukrep vključuje dodelitev državne pomoči ali pomoči iz sklada. Zato je treba odboru omogočiti, da sprejme zadevno shemo za reševanje, preden Komisija oceni, ali je taka pomoč združljiva z notranjim trgom. Vendar bi morale za zagotovitev dobrega delovanja notranjega trga v takem primeru sheme za reševanje, ki vključujejo dodelitev državne pomoči ali pomoči iz sklada, na koncu še vedno biti pogojene z odobritvijo take pomoči s strani Komisije. Da bi lahko Komisija čim prej ocenila, ali je pomoč iz sklada združljiva z enotnim trgom, in da se zagotovi nemoten pretok informacij, je treba določiti tudi, da bi morala odbor in Komisija nemudoma izmenjati vse potrebne informacije v zvezi z morebitno uporabo pomoči iz sklada ter določiti posebna pravila o tem, kdaj in katere informacije bi moral odbor predložiti Komisiji, da bi lahko Komisija ocenila združljivost pomoči sklada.

([12]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

([13]) COM(2018)0133.

([14]) COM(2020)0822.

(26) Postopek, ki ureja začetek reševanja, in postopek, ki ureja odločitev o uporabi pooblastil za odpis in konverzijo, sta podobna. Zato je primerno uskladiti zadevne naloge odbora in ECB ali pristojnega nacionalnega organa, kot je ustrezno, ko na eni strani ocenjujejo, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo pooblastil za odpis in konverzijo, in na drugi strani pogoje za sprejetje sheme za reševanje.

(27) Zgodi se lahko, da se ukrep za reševanje uporabi za subjekt v postopku reševanja, ki je na čelu skupine v postopku reševanja, medtem ko se pooblastila za odpis in konverzijo uporabijo za drug subjekt iste skupine. Soodvisnosti med takimi subjekti, vključno z obstojem konsolidiranih kapitalskih zahtev, ki jih je treba ponovno izpolniti, in potrebo po aktiviranju mehanizmov za prenašanje izgub navzgor in kapitala navzdol v skupini, lahko otežijo ocenjevanje potreb po kritju izgub in dokapitalizaciji za vsak subjekt posebej ter s tem določitev potrebnih zneskov, ki jih je treba odpisati in pretvoriti za vsak subjekt. Zato bi bilo treba določiti postopek za uporabo pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v teh primerih, pri čemer bi moral odbor upoštevati take soodvisnosti. V ta namen, kadar en subjekt izpolnjuje pogoje za uporabo pooblastila za odpis in konverzijo, drug subjekt v isti skupini pa hkrati izpolnjuje pogoje za reševanje, bi moral odbor sprejeti shemo za reševanje, ki bi zajemala oba subjekta.

(28) Za povečanje pravne varnosti in glede na morebiten pomen obveznosti, ki bi lahko nastale zaradi prihodnjih negotovih dogodkov, vključno z izidom sodnih postopkov, ki v času reševanja še niso zaključeni, je treba določiti obravnavo teh obveznosti za namene uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. V zvezi s tem bi morala biti vodilna načela tista, ki jih določajo računovodska pravila, in sicer zlasti računovodska pravila iz Mednarodnega računovodskega standarda 37, sprejetega z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008 ([15]). Organi za reševanje bi morali na tej podlagi razlikovati med rezervacijami in pogojnimi obveznostmi. Rezervacije so obveznosti, ki se nanašajo na verjeten odliv sredstev in jih je mogoče zanesljivo oceniti. Pogojne obveznosti se ne pripoznajo kot računovodske obveznosti, ker se nanašajo na obvezo, ki je v času ocene ni mogoče šteti za verjetno ali je ni mogoče zanesljivo oceniti.

(29) Ker so rezervacije računovodske obveznosti, bi bilo treba določiti, da se take rezervacije obravnavajo enako kot druge obveznosti. Take rezervacije bi morale biti primerne za reševanje s sredstvi upnikov, razen če izpolnjujejo eno od posebnih meril za izključitev iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Glede na morebitno pomembnost navedenih rezervacij pri reševanju in za zagotovitev gotovosti pri uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov bi bilo treba določiti, da so rezervacije del obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, in da se zato zanje uporablja ta instrument.

(30) V skladu z računovodskimi načeli pogojnih obveznosti ni mogoče pripoznati kot obveznosti in jih zato ni mogoče uporabiti za instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Vendar je treba zagotoviti, da pogojna obveznost, ki bi nastala zaradi dogodka, ki je malo verjeten ali ga v času reševanja ni mogoče zanesljivo oceniti, ne zmanjša učinkovitosti strategije reševanja in zlasti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Za dosego tega cilja bi moral cenilec pri vrednotenju za namene reševanja oceniti pogojne obveznosti, ki so vključene v bilanco stanja institucije ali subjekta v postopku reševanja, in po svojih najboljših sposobnostih količinsko opredeliti potencialno vrednost teh obveznosti. Za zagotovitev, da lahko institucija ali subjekt po postopku reševanja ustrezno dolgo ohrani zadostno zaupanje trga, bi moral cenilec to potencialno vrednost upoštevati pri določitvi zneska, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, da se ponovno vzpostavijo kapitalski količniki institucije v postopku reševanja. Organ za reševanje bi moral zlasti uporabiti svoja pooblastila za konverzijo za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v obsegu, ki je potreben za zagotovitev, da dokapitalizacija institucije v postopku reševanja zadostuje za kritje morebitnih izgub, ki bi lahko nastale zaradi obveznosti, ki lahko nastane zaradi malo verjetnega dogodka. Organ za reševanje bi moral pri ocenjevanju zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, skrbno upoštevati učinek potencialne izgube na institucijo v postopku reševanja na podlagi več dejavnikov, vključno z verjetnostjo, da se bo dogodek uresničil, časovnim okvirom za njegovo uresničitev in zneskom pogojne obveznosti.

([15]) Uredba Komisije (ES) št. 1126/2008 z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 320, 29.11.2008, str. 1).

(31) V nekaterih okoliščinah lahko odbor po tem, ko enotni sklad za reševanje zagotovi prispevek v višini največ 5 % celotnih obveznosti institucije ali subjekta, vključno s kapitalom, uporabi dodatne vire financiranja za nadaljnjo podporo svojemu ukrepu za reševanje. Jasneje bi bilo treba določiti, v katerih okoliščinah lahko enotni sklad za reševanje zagotovi dodatno podporo, kadar so bile vse obveznosti s prednostno razvrstitvijo, nižjo od vlog, ki niso obvezno ali diskrecijsko izključene iz reševanja s sredstvi upnikov, v celoti odpisane ali konvertirane.

(32) Uspešnost reševanja je odvisna od pravočasnega dostopa odbora do ustreznih informacij institucij in subjektov, ki spadajo v pristojnost odbora, ter javnih institucij in organov. V tem okviru bi moral imeti odbor možnost dostopa do statističnih informacij, ki jih je ECB zbrala v funkciji centralne banke poleg informacij, ki so na voljo ECB kot nadzorniku v okviru Uredbe (EU) št. 1024/2013. V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2533/98 ([16]) bi moral odbor zagotoviti fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij ter zahtevati dovoljenje ECB za nadaljnji prenos, ki bi lahko bil potreben za izvajanje nalog odbora. Ker so lahko za izvedbo ocene javnega interesa potrebne informacije v zvezi s številom strank, za katere je institucija ali subjekt edini ali glavni bančni partner in ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi, vzpostavljeni na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]), bi moral imeti odbor možnost, da te informacije prejme za vsak primer posebej. Določiti bi bilo treba tudi točen časovni okvir posrednega dostopa odbora do informacij. Zlasti kadar so ustrezne informacije na voljo instituciji ali organu, ki mora sodelovati z odborom, kadar odbor zahteva informacije, bi morala taka institucija ali organ te informacije zagotoviti odboru. Če informacije takrat niso na voljo, ne glede na razlog za to nerazpoložljivost, bi moral imeti odbor možnost, da te informacije pridobi od fizične ali pravne osebe, ki ima te informacije, prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je o tem obvestil navedene nacionalne organe za reševanje. Odbor bi moral imeti tudi možnost, da določi postopek in obliko, v kateri bi moral prejemati informacije od finančnih subjektov, vključno z virtualnimi podatkovnimi sobami, da se zagotovi, da te informacije najbolj ustrezajo njegovim potrebam. Poleg tega bi morale za zagotovitev najširšega možnega sodelovanja z vsemi subjekti, ki bi lahko hranili podatke, pomembne za odbor in potrebne za opravljanje nalog, ki so nanj prenesene, ter da bi se izognili podvajanju zahtev, naslovljenih na institucije in subjekte, javne institucije in organi, s katerimi bi moral imeti odbor možnost sodelovati, preverjati razpoložljivost informacij in si izmenjevati informacije, vključevati članice Evropskega sistema centralnih bank, ustrezne sisteme jamstva za vloge, Evropski odbor za sistemska tveganja, evropske nadzorne organe in evropski mehanizem za stabilnost. In končno, za zagotovitev pravočasnega posredovanja finančnih ureditev, po potrebi sklenjenih za enotni sklad za reševanje, bi moral odbor o tem obvestiti Komisijo in ECB takoj, ko meni, da bi bilo morda treba aktivirati takšne finančne ureditve ter Komisiji in ECB zagotoviti vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog v zvezi s takšnimi finančnimi ureditvami.

(33) Člen 86(1) Direktive 2014/59/EU določa, da se običajni insolvenčni postopki v zvezi z institucijami in subjekti, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive, ne morejo začeti brez pobude organa za reševanje in da se lahko odločitev, s katero se za institucijo ali subjekt uvedejo običajni insolvenčni postopki, sprejme le s soglasjem organa za reševanje. Ta določba se ne odraža v Uredbi (EU) št. 806/2014. V skladu z delitvijo nalog, določeno v Uredbi (EU) št. 806/2014, bi se morali nacionalni organi za reševanje posvetovati z odborom, preden ukrepajo v skladu s členom 86(1) Direktive 2014/59/EU za institucije in subjekte, ki so pod neposredno odgovornostjo odbora.

(34) Merila za izbor za mesto podpredsednika odbora so enaka kot merila za izbor predsednika in drugih polnopravnih članov odbora. Zato je primerno, da se tudi podpredsedniku odbora zagotovijo enake glasovalne pravice, kot jih imajo predsednik in polnopravni člani odbora.

I

([16]) Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 8).

([17]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(36) Da bi lahko odbor na plenarni seji predhodno ocenil predhodni osnutek proračuna, preden predsednik predstavi svoj končni osnutek, bi bilo treba podaljšati obdobje, v katerem lahko predsednik predloži začetni predlog letnega proračuna odbora.

(37) Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev enotnega sklada za reševanje iz člena 69(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 se lahko njegova razpoložljiva finančna sredstva nekoliko znižajo pod ciljno raven, zlasti zaradi povečanja kritih vlog. Znesek predhodnih prispevkov, ki se bodo verjetno zahtevali v teh okoliščinah, bo torej verjetno majhen. Zato je mogoče, da znesek teh predhodnih prispevkov v nekaterih letih ne bo več sorazmeren s stroški pobiranja teh prispevkov. Odbor bi zato moral imeti možnost, da pobiranje predhodnih prispevkov odloži za ***največ tri leta***, dokler znesek, ki ga je treba pobrati, ne doseže zneska, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog bistveno ne vpliva na zmožnost odbora, da uporabi enotni sklad za reševanje.

(38) Nepreklicne zaveze za plačilo so ena od sestavin razpoložljivih finančnih sredstev enotnega sklada za reševanje. Zato je treba določiti okoliščine, v katerih se lahko te zaveze za plačilo zahtevajo, in postopek, ki se uporablja ob prenehanju zavez v primeru, da za institucijo ali subjekt ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v enotni sklad za reševanje. Poleg tega bi moral za zagotovitev večje preglednosti in gotovosti v zvezi z deležem nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku predhodnih prispevkov, ki jih je treba zbrati, odbor tak delež določiti vsako leto ob upoštevanju veljavnih omejitev.

(39) Najvišji letni znesek izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje, ki se lahko zahtevajo, je trenutno omejen na trikratni znesek predhodnih prispevkov. Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev iz člena 69(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 bodo taki predhodni prispevki v okoliščinah, ki niso povezane z uporabo enotnega sklada za reševanje, odvisni le od sprememb ravni kritih vlog in bodo zato verjetno postali majhni. Določitev najvišjega zneska izrednih naknadnih prispevkov na podlagi predhodnih prispevkov bi lahko imela za posledico drastično omejitev zmožnosti enotnega sklada za reševanje za zbiranje naknadnih prispevkov, s čimer bi se zmanjšala njegova zmožnost ukrepanja. Da bi se temu izognili, bi bilo treba določiti drugačno omejitev, najvišji znesek izrednih naknadnih prispevkov, ki se lahko zahtevajo, pa bi bilo treba določiti na tri osmine ciljne ravni sklada.

(40) Enotni sklad za reševanje se lahko uporabi za podporo uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, pri čemer se niz sredstev, pravic in obveznosti institucije v postopku reševanja prenese na prejemnika. V tem primeru ima lahko odbor terjatev do preostalega dela institucije ali subjekta pri poznejšem prenehanju po običajnih insolvenčnih postopkih. To se lahko zgodi, kadar se enotni sklad za reševanje uporabi v povezavi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki, tudi v obliki jamstev za sredstva in obveznosti ali kritja razlike med prenesenimi sredstvi in obveznostmi. Za zagotovitev, da delničarji in upniki, ki ostanejo v preostalem delu institucije ali subjekta, dejansko krijejo izgube institucije v postopku reševanja in izboljšajo možnost, da se v primeru insolventnosti poplača odbor, bi morale biti te terjatve odbora do preostalega dela institucije ali subjekta in terjatve, ki izhajajo iz razumnih, ustrezno nastalih stroškov odbora, v primeru insolventnosti razvrščene enako prednostno kot terjatve nacionalnih shem za financiranje reševanja v vsaki sodelujoči državi članici, ki bi morale biti prednostno razvrščene višje od vlog in sistemov jamstva za vloge. Ker je namen nadomestil, izplačanih delničarjem in upnikom iz enotnega sklada za reševanje zaradi kršitev načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, zagotoviti nadomestilo za posledice ukrepa za reševanje, ta nadomestila ne bi smela povzročiti terjatev odbora.

(41) Ker so nekatere določbe Uredbe (EU) št. 806/2014 o vlogi, ki jo lahko imajo sistemi jamstva za vloge pri reševanju, podobne tistim iz Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba spremembe navedenih določb Direktive 2014/59/EU v [Urad za publikacije: vstaviti številko direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU] ponoviti v Uredbi (EU) št. 806/2014.

(42) Preglednost je ključna za zagotavljanje celovitosti trgov, tržne discipline in zaščite vlagateljev. Za zagotovitev, da lahko odbor spodbuja prizadevanja za večjo preglednost in pri njih sodeluje, bi mu moralo biti dovoljeno, da razkrije informacije, ki izhajajo iz njegovih lastnih analiz, ocen in ugotovitev, vključno z ocenami rešljivosti, kadar tako razkritje ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in kadar obstaja prevladujoč javni interes za razkritje.

(43) Zato bi bilo treba Uredbo (EU) št. 806/2014 ustrezno spremeniti.

(44) Za zagotovitev skladnosti bi bilo treba spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014, ki so podobne spremembam Direktive 2014/59/EU v … [Urad za publikacije: vstaviti številko direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU], uporabljati od istega datuma, kot je datum za prenos … [Urad za publikacije: vstaviti številko direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU], ki je... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. Vendar ni razloga za odložitev uporabe tistih sprememb Uredbe (EU) št. 806/2014, ki se nanašajo izključno na delovanje enotnega mehanizma za reševanje. Te spremembe bi se morale zato uporabljati od … [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 1 mesec od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

(45) Ker ciljev te uredbe, in sicer povečanja učinkovitosti in uspešnosti okvira za sanacijo in reševanje institucij in subjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi tveganj, ki jih lahko pomenijo različni nacionalni pristopi za integriteto enotnega trga, temveč se lahko s spremembo pravil, ki so že določena na ravni Unije, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014

Uredba (EU) št. 806/2014 se spremeni:

(1) člen 3(1) se spremeni:

(a) točka 24a se nadomesti z naslednjim:

„(24a) ‚subjekt v postopku reševanja‘ pomeni pravno osebo s sedežem v sodelujoči državi članici, ki jo je odbor ali nacionalni organ za reševanje v skladu s členom 8 te uredbe opredelil kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje;“;

(b) vstavita se naslednji točki 24d in 24e:

„(24d) ‚GSPI zunaj EU‘ pomeni GSPI zunaj EU, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 134, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(24e) ‚subjekt, ki je GSPI‘ pomeni subjekt, ki je GSPI, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 136, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(c) točka 49 se nadomesti z naslednjim:

„(49) ‚obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,‘ pomeni obveznosti, vključno s tistimi, ki povzročijo oblikovanje računovodskih rezervacij, in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala subjekta iz člena 2 in ki niso izključene iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 27(3);“;

(2) v členu 4 se vstavi naslednji odstavek 1a:

„1a. Države članice čim prej obvestijo odbor o svoji zahtevi za vzpostavitev tesnega sodelovanja z ECB v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1024/2013.

Po uradnem obvestilu v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in pred vzpostavitvijo tesnega sodelovanja države članice zagotovijo vse informacije o subjektih in skupinah s sedežem na njihovem ozemlju, ki jih odbor lahko zahteva za pripravo na naloge, ki so nanj prenesene s to uredbo in sporazumom.“;

(3) člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 3, četrti pododstavek, se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Nacionalni organi za reševanje pri opravljanju nalog iz tega odstavka uporabljajo ustrezne določbe iz te uredbe. Vsa sklicevanja na odbor v členu 5(2), členu 6(5), členu 8(6), (8), (12) in (13), členu 10(1) do (10), členu 10a, členih 11 do 14, členu 15(1), (2) in (3), členu 16, členu 18(1), (1a), (2) in (6), členu 20, členu 21(1) do (7), členu 21(8), drugi pododstavek, členu 21(9) in (10), členu 22(1), (3) in (6), členih 23 in 24, členu 25(3), členu 27(1) do (15), členu 27(16), drugi pododstavek, drugi stavek, tretji pododstavek in četrti pododstavek, prvi, tretji in četrti stavek, ter členu 32, se razumejo kot sklicevanja na nacionalne organe za reševanje v zvezi s skupinami in subjekti iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

(b) odstavek 5 se spremeni:

(i) besedilo „člen 12(2)“ se nadomesti z besedilom „člen 12(3)“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Po začetku veljavnosti uradnega obvestila iz prvega pododstavka se lahko sodelujoče države članice odločijo, da se odgovornost za izvajanje nalog, povezanih s subjekti in skupinami s sedežem na njihovem ozemlju, razen nalog iz odstavka 2, vrne nacionalnim organom za reševanje, pri čemer se prvi pododstavek v tem primeru ne uporablja več. Države članice, ki nameravajo uporabiti to možnost, o tem uradno obvestijo odbor in Komisijo. To uradno obvestilo začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.“;

(4) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Odbor lahko nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila iz člena 10(8) Direktive 2014/59/EU. Nacionalni organi za reševanje izvaja navodilo odbora v skladu s členom 29 te uredbe.“;

(aa) prvi pododstavek odstavka 9 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka:

„(aa) kadar je ustrezno, podroben opis razlogov za ugotovitev, da je treba institucijo opredeliti kot subjekt za likvidacijo, vključno s pojasnilom, kako je organ za reševanje ugotovil, da institucija nima kritičnih funkcij;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(ja) opis, kako bi se z različnimi strategijami reševanja najbolje dosegli cilji reševanja iz člena 14;“;

(iii) vstavi se naslednja točka:

„(pa) podroben in količinsko opredeljen seznam kritih vlog in upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij.“;

(b) v odstavku 10 se ***dodata naslednja pododstavka***:

„Odbor lahko pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s podrejenimi družbami iz prvega pododstavka, točka (b), ki niso subjekti v postopku reševanja, ***po posvetovanju z zadevnim nacionalnim organom za reševanje*** uporabi poenostavljen pristop, če tak pristop ne bi negativno vplival na rešljivost skupine, ob upoštevanju velikosti podrejene družbe, njenega profila tveganja, odsotnosti kritičnih funkcij in strategije reševanja skupine.

V načrtu reševanja skupine se določi, ali se subjekti v skupini v postopku reševanja, ki niso subjekt v postopku reševanja, štejejo za subjekte za likvidacijo. Brez poseganja v druge dejavnike, ki jih lahko odbor šteje za pomembne, se subjekti, ki opravljajo kritične funkcije, ne štejejo za subjekte za likvidacijo.“;

(ba) v odstavku 11 se vstavi naslednja točka:

„(-aa) je podroben opis razlogov za ugotovitev, da je treba subjekt v skupini šteti za subjekt za likvidacijo, vključno z obrazložitvijo, kako je organ za reševanje ugotovil, da institucija nima kritičnih funkcij, ter kako je bilo upoštevano razmerje med njenim zneskom skupne izpostavljenosti tveganju in poslovnimi prihodki v znesku skupne izpostavljenosti tveganju in poslovnimi prihodki skupine ter količnikom finančnega vzvoda subjekta v skupini v okviru skupine;“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„14. Odbor ne sprejme načrtov reševanja za subjekte in skupine iz odstavka 1, kadar se uporablja člen 22(5) ali kadar ***je bil v zvezi s subjektom ali skupino začet postopek zaradi insolventnosti*** v skladu z veljavnim nacionalnim pravom v skladu s členom 32b Direktive 2014/59/EU.“;

(5) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 4, četrti pododstavek, se besedi „prvega pododstavka“ nadomestita z besedama „tretjega pododstavka“;

(b) v odstavku 7 se besedilo „naslovljeno na institucijo ali nadrejeno družbo“ nadomesti z besedilom „naslovljeno na subjekt ali nadrejeno družbo“, besedilo „vpliv na poslovni model institucije“ pa se nadomesti z besedilom „vpliv na poslovni model subjekta ali skupine“;

(c) odstavek 10 se spremeni:

(i) v drugem pododstavku se pojavitvi besede „institucija“ nadomestita z besedama „zadevni subjekt“ v ustreznem sklonu in številu;

(ii) v tretjem pododstavku se beseda „institucijo“ nadomesti z besedo „subjekt“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Če ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt, učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo ovire za rešljivost, odbor sprejme odločitev po posvetovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom in po potrebi z imenovanim makrobonitetnim organom. V tej odločitvi je navedeno, da predlagani ukrepi učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo ovire za rešljivost, nacionalnim organom za reševanje pa je naročeno, naj od institucije, nadrejene družbe ali katere koli podrejene družbe zadevne skupine zahtevajo, da izvede predlagane ukrepe.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„13a. Organ za reševanje ob koncu vsakega cikla načrtovanja reševanja objavi anonimiziran seznam, v katerem so v zbirni obliki predstavljene vse ugotovljene znatne ovire za rešljivost in ustrezni ukrepi za njihovo odpravo. Uporabljajo se določbe o poslovni skrivnosti iz člena 88.“;

(6) člen 10a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar je subjekt v položaju, da zahtevo po skupnem blažilniku izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz člena 141a(1), točke (a), (b) in (c), Direktive 2013/36/EU, vendar je ne izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe, kadar je izračunana v skladu s členom 12a(2), točka (a), te uredbe, ima odbor pooblastilo v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, da nacionalnemu organu za reševanje naroči, naj subjektu prepove razdelitev zneska, večjega od maksimalnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (M-MDA), izračunanega v skladu z odstavkom 4 tega člena, in sicer tako, da:“;

(b) doda se naslednji odstavek 7:

„7. Kadar za subjekt ne velja zahteva po skupnem blažilniku na isti podlagi kot je tista, na kateri mora subjekt izpolnjevati zahteve iz členov 12d in 12e, odbor uporabi odstavke 1 do 6 tega člena na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/1118 (*). Uporablja se člen 128, četrti odstavek, Direktive 2013/36/EU.

Odbor v odločitev o določitvi zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe vključi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku iz prvega pododstavka. Subjekt javno objavi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku skupaj z informacijami iz člena 45i(3) Direktive 2014/59/EU.

_____

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 z dne 26. marca 2021 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive (UL L 241, 8.7.2021, str. 1).“;

(7) v členu 12 se doda naslednji odstavek 8:

„8. Odbor je odgovoren za izdajo dovoljenj iz členov 77(2) in 78a Uredbe (EU) št. 575/2013 subjektom iz odstavka 1 tega člena. Odbor naslovi svojo odločitev na zadevni subjekt.“;

(8) v členu 12a se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Odbor in nacionalni organi za reševanje zagotovijo, da subjekti iz člena 12(1) in (3) vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar to zahteva in kot jih določi odbor v skladu s tem členom in členi 12b do 12i.“;

(9) člen 12c se spremeni:

(a) v odstavkih 4 in 5 se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;

(b) v odstavku 7, uvodno besedilo, se besedi „odstavka 3“ nadomestita z besedama „odstavka 4“, beseda „GSPI“ pa se nadomesti z besedami „subjektov, ki so GSPI“;

(c) odstavek 8 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;

(ii) v drugem pododstavku, točka (c), se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekt, ki je GSPI“;

(d) doda se naslednji odstavek 10:

„10. Odbor lahko subjektom v postopku reševanja dovoli, da izpolnijo zahteve iz odstavkov 4, 5 in 7 z uporabo kapitala ali obveznosti iz odstavkov 1 in 3, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) za subjekte, ki so GSPI, ali subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 12d(4) ali (5), odbor ni zmanjšal zahteve iz odstavka 4 tega člena v skladu s prvim pododstavkom navedenega odstavka;

(b) obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ki ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72b(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje iz člena 72b(4), točke (b) do (e), navedene uredbe.“;

(10) v členu 12d, odstavek 3, osmi pododstavek, in odstavek 6, osmi pododstavek, se besede „ključne ekonomske funkcije“ nadomestijo z besedama „kritične funkcije“;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 12da

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za strategije s prenosom ▌

1. Odbor pri uporabi člena 12d za subjekt v postopku reševanja, katerega prednostna strategija reševanja predvideva ▌uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije ***neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje***, znesek za dokapitalizacijo iz člena 12d(3) določi sorazmerno na podlagi naslednjih meril, kot je ustrezno:

(a) velikost, poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ***ali, če je ustrezno, velikost dela subjekta v postopku reševanja, v zvezi s katerim se uporablja instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije***;

(b) delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti, ki se prenesejo na prejemnika, kot so opredeljeni v načrtu reševanja, ob upoštevanju:

(i) glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij subjekta v postopku reševanja;

(ii) obveznosti, izključenih iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 27(3);

(iii) zaščitnih ukrepov iz členov 73 do 80 Direktive 2014/59/EU:

(iiia) pričakovanih kapitalskih zahtev za katero koli premostitveno institucijo, ki bi lahko bila potrebna za izvedbo izstopa subjekta v postopku reševanja s trga, da se zagotovi skladnost premostitvene institucije z Uredbo (EU) št. 575/2013, Direktivo 2013/36/EU in Direktivo 2014/65/EU, kot je ustrezno;

(iiib) pričakovane zahteve prejemnika, da mora biti transakcija kapitalsko nevtralna glede na zahteve, ki veljajo za prevzemni subjekt;

(c) pričakovana vrednost in tržljivost delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti subjekta v postopku reševanja iz točke (b), ob upoštevanju:

(i) vseh bistvenih ovir za rešljivost, ki jih je ugotovil organ za reševanje in so ▌povezane z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije;

(ii) izgub, ki izhajajo iz sredstev, pravic ali obveznosti, ki ostanejo v preostalem delu institucije;

(iia) potencialno neugodnega tržnega okolja v času reševanja;

(d) ali prednostna strategija reševanja predvideva prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt v postopku reševanja, ali vseh ali dela sredstev, pravic in obveznosti subjekta v postopku reševanja;

(e) ali prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta izločitve sredstev.

▌

3. Zaradi uporabe odstavka 1 znesek ne sme biti višji od zneska, ki izhaja iz uporabe člena 12d(3)***, ali nižji od 13,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter nižji od 5 % mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tega člena, ki se izračuna v skladu s členoma 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013***.“;

(12) v členu 12e(1) se besede „GSPI ali del GSPI“ nadomestijo z besedami „subjekt, ki je GSPI“;

(13) člen 12g se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Odbor lahko po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabil za subjekt iz člena 2, točka (b), in za finančno institucijo iz člena 2, točka (c), ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja.“;

(ii) v tretjem pododstavku se besedi „prvega pododstavka“ nadomestita z besedilom „drugega in tretjega pododstavka“;

(b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Kadar podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejena družba v Uniji in njene podrejene institucije v skladu z globalno strategijo reševanja niso subjekti v postopku reševanja in se člani evropskega kolegija za reševanje, kadar je ustanovljen v skladu s členom 89 Direktive 2014/59/EU, strinjajo s to strategijo, podrejene družbe s sedežem v Uniji ali, na konsolidirani podlagi, nadrejena družba v Uniji izpolnijo zahtevo iz člena 12a(1) tako, da izdajo instrumente iz odstavka 2, točki (a) in (b), tega člena, komur koli od naslednjih:

(a) njihovi končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;

(b) podrejenim družbam te končne nadrejene družbe, ki imajo sedež v isti tretji državi;

(c) drugim subjektom pod pogojem iz odstavka 2, točki (a)(i) in (b)(ii), tega člena.“;

(14) člen 12k se spremeni:

(a) ▌ vstavi se naslednji ***odstavek*** ▌ se ▌ :

„***1a***. Z odstopanjem od člena 12a(1) odbor določi ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti izpolnijo zahteve iz člena 12f ali člena 12g ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno***, če za institucije ali subjekte veljajo navedene zahteve po začetku veljavnosti [te uredbe o spremembi]. Subjekti zahteve iz člena 12f ali 12g ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), izpolnjujejo od... [štiri leta od datuma začetka uporabe te uredbe o spremembi].***

Odbor določi vmesne ciljne ravni za zahteve iz člena 12f ali 12g ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih morajo subjekti iz prvega pododstavka tega odstavka izpolnjevati do... [dve leti od datuma začetka uporabe te uredbe o spremembi]. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.

Odbor lahko določi prehodno obdobje, ki se konča po... [štiri leta od datuma začetka uporabe te uredbe o spremembi], kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno glede na merila iz odstavka 7 ter ob upoštevanju:

(a) razvoja finančnega položaja subjekta;

(b) možnosti, da bo subjekt v razumnem roku zmožen zagotoviti skladnost z zahtevami iz člena 12f ali člena 12g ali z zahtevo, ki je posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), ter

(c) dejstva, ali je subjekt zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti, in če ni, ali je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu.“;

(b) v odstavku 3, točka (a), se besedilo „odbor ali nacionalni organ za reševanje“ nadomesti z besedo „odbor“;

(c) v odstavku 4 se beseda „GSPI“ nadomesti z besedilom „GSPI ali GSPI zunaj EU“;

(d) v odstavkih 5 in 6 se besedilo „odbor in nacionalni organi za reševanje“ nadomesti z besedo „odbor“;

(15) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. ECB ***brez nepotrebnega odlašanja preuči in po potrebi*** uporabi ukrepe za zgodnje posredovanje, če subjekt iz člena 7(2)(a) izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 102 Direktive 2013/36/EU ali člena 16(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013 in velja eno od naslednjega:

(i) subjekt ni sprejel popravnih ukrepov, ki jih zahteva ECB, vključno z ukrepi iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 ali člena 49 Direktive (EU) 2019/2034;

(ii) ECB meni, da popravni ukrepi, razen ukrepov za zgodnje posredovanje, ne zadostujejo za odpravo težav ▌;

(b) subjekt v 12 mesecih po oceni ECB krši ali bo verjetno kršil zahteve iz naslova II Direktive 2014/65/EU, iz členov 3 do 7, 14 do 17 ali 24, 25 in 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 ali iz člena 12f ali 12g te uredbe.

Kadar se pogoji znatno poslabšajo ali nastopijo neugodne okoliščine ali se pridobijo nove informacije o subjektu, lahko ECB ▌določi, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (a)(ii), izpolnjen, ne da bi predhodno sprejela druge popravne ukrepe, vključno z izvajanjem pooblastil iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), ECB ali po potrebi pristojni organ po Direktivi 2014/65/EU ali odbor o kršitvi ali verjetni kršitvi nemudoma obvesti pristojni nacionalni organ.

2. Za namene odstavka 1 ukrepi za zgodnje posredovanje vključujejo naslednje:

(a) zahtevo, da upravljalni organ subjekta stori eno od naslednjega:

(i) izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz načrta sanacije;

(ii) posodobi načrt sanacije v skladu s členom 5(2) Direktive 2014/59/EU, kadar se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk iz prvotnega načrta sanacije, in v določenem časovnem okviru izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz posodobljenega načrta sanacije;

(b) zahtevo, da upravljalni organ subjekta skliče skupščino delničarjev subjekta ali da delničarji to storijo sami, če upravljalni organ te zahteve ne izpolni, v obeh primerih pa, da se določi dnevni red in zahteva, da delničarji preučijo sprejetje nekaterih odločitev;

(c) zahtevo, da upravljalni organ subjekta pripravi ***akcijski*** načrt, po potrebi v skladu z načrtom sanacije, za pogajanja o prestrukturiranju dolga z nekaterimi ali vsemi njegovimi upniki;

(d) zahtevo po spremembi pravne strukture institucije;

(e) zahtevo po odstranitvi ali zamenjavi celotnega višjega vodstva ali upravljalnega organa subjekta ali njegovih posameznih članov v skladu s členom 13a;

(f) imenovanje enega ali več začasnih upraviteljev subjekta v skladu s členom 13b***;***

(fa) zahtevo, da upravljalni organ subjekta pripravi načrt, ki ga subjekt lahko izvaja, kadar se zadevna pravna oseba odloči, da bo začela prostovoljno prenehanje podjetja.

3. ECB izbere ustrezne ***in pravočasne*** ukrepe za zgodnje posredovanje na podlagi tega, kar je sorazmerno z zastavljenimi cilji, pri čemer med drugim upošteva resnost kršitve ali verjetne kršitve in hitrost poslabšanja finančnega položaja subjekta.

4. ECB za vsak ukrep iz odstavka 2 določi rok, ki je primeren za izvedbo tega ukrepa in ki ECB omogoča, da oceni njegovo učinkovitost.

Ocena ukrepa se izvede takoj po izteku roka ter se posreduje odboru in ustreznim nacionalnim organom za reševanje. Kadar se v oceni ugotovi, da ukrepi niso bili v celoti izvedeni ali da niso učinkoviti, ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ po posvetovanju z odborom in zadevnim nacionalnim organom za reševanje oceni pogoj iz člena 18(1), točka (a).

5. Kadar skupina vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah in v nesodelujočih državah članicah, ECB zastopa pristojne nacionalne organe iz sodelujočih držav članic pri posvetovanju in sodelovanju z nesodelujočimi državami članicami v skladu s členom 30 Direktive 2014/59/EU.

Kadar skupina zajema subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah ter podrejene družbe s sedežem v nesodelujočih državah članicah ali pomembne podružnice, ki se nahajajo v nesodelujočih državah članicah, ECB pristojnim organom ali organom za reševanje v nesodelujočih državah članicah ***pravočasno*** sporoči vse odločitve ali ukrepe iz členov 13 do 13c, ki zadevajo skupino, kot je ustrezno.“;

(16) vstavijo se naslednji členi 13a, 13b in 13c:

„Člen 13a

Zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa

Za namene člena 13(2), točka (e), se novo višje vodstvo ali upravljalni organ ali posamezni člani teh organov imenujejo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, odobri pa jih ECB.

Člen 13b

Začasni upravitelj

1. Za namene člena 13(2), točka (f), lahko ECB na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine, imenuje katerega koli začasnega upravitelja, da stori eno od naslednjega:

(a) začasno nadomesti upravljalni organ subjekta;

(b) začasno sodeluje z upravljalnim organom subjekta.

ECB svojo izbiro v skladu s točko (a) ali (b) navede ob imenovanju začasnega upravitelja.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), ECB ob imenovanju začasnega upravitelja poleg tega določi vlogo, pristojnosti in pooblastila tega začasnega upravitelja ter zahteve za upravljalni organ subjekta o posvetovanju z začasnim upraviteljem ali pridobitvi njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov.

ECB javno objavi imenovanje vsakega začasnega upravitelja, razen če ta ni pooblaščen za zastopanje subjekta ***ali sprejemanje odločitev v njegovem imenu***.

Začasni upravitelj izpolnjuje zahteve iz člena 91(1), (2) in (***8***) Direktive 2013/36/EU. Ocena ECB o tem, ali začasni upravitelj izpolnjuje navedene zahteve, je sestavni del odločitve o imenovanju tega začasnega upravitelja.

2. ECB ob imenovanju začasnega upravitelja določi njegova pooblastila, ki so sorazmerna glede na okoliščine. Ta pooblastila lahko vključujejo nekatera ali vsa pooblastila upravljalnega organa subjekta v skladu s statutom subjekta in nacionalnim pravom, vključno s pooblastilom za izvajanje nekaterih ali vseh upravnih nalog upravljalnega organa subjekta. Pooblastila začasnega upravitelja v zvezi s subjektom so skladna z veljavnim pravom gospodarskih družb. ***ECB lahko v primeru spremembe okoliščin ta pooblastila prilagodi.***

3. ECB ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli njegovo vlogo in naloge. Taka vloga in naloge lahko vključujejo vse naslednje:

(a) ugotavljanje finančnega položaja subjekta;

(b) upravljanje poslovanja ali dela poslovanja subjekta z namenom ohranjanja ali obnovitve njegovega finančnega položaja;

(c) sprejetje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja poslov subjekta.

ECB ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli morebitne omejitve njegove vloge in nalog.

4. ECB ima izključno pristojnost za imenovanje in odpoklic katerega koli začasnega upravitelja. ECB lahko začasnega upravitelja odpokliče kadar koli in iz katerega koli razloga. ECB lahko ob upoštevanju tega člena kadar koli spremeni pogoje imenovanja začasnega upravitelja.

5. ECB lahko zahteva, da je treba za nekatera dejanja začasnega upravitelja pridobiti predhodno privolitev ECB. ECB te zahteve opredeli ob imenovanju začasnega upravitelja ali ob vsakršni spremembi pogojev njegovega imenovanja.

V vsakem primeru lahko začasni upravitelj pooblastilo za sklic generalne skupščine delničarjev subjekta in določitev njenega dnevnega reda uporabi le ob predhodni privolitvi ECB.

6. Začasni upravitelj na zahtevo ECB v časovnih presledkih, ki jih določi ECB, ***in sicer vsaj enkrat po preteku prvih šestih mesecev,*** v vsakem primeru pa na koncu svojega mandata pripravi poročila o finančnem položaju subjekta ter ukrepih, ki jih je izvedel v okviru izpolnjevanja svojih nalog.

7. Začasni upravitelj je imenovan za največ eno leto. To obdobje se lahko izjemoma ***enkrat*** podaljša, če so pogoji za imenovanje začasnega upravitelja še naprej izpolnjeni. ECB določi te pogoje in delničarjem utemelji vsako podaljšanje imenovanja začasnega upravitelja.

8. Ob upoštevanju tega člena imenovanje začasnega upravitelja ne posega v pravice delničarjev, določene v pravu gospodarskih družb na ravni Unije ali na nacionalni ravni.

9. Začasni upravitelj, imenovan v skladu z odstavki 1 do 8 tega člena, ne velja za direktorja v senci ali dejanskega direktorja na podlagi nacionalnega prava.

Člen 13c

Priprave na reševanje

1. Za subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, ECB ali pristojni nacionalni organi odbor brez odlašanja uradno obvestijo o vsem naslednjem:

(a) katerem koli ukrepu iz člena 16(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 ali člena 104(1) Direktive 2013/36/EU, ki ga zahtevajo od subjekta ali skupine ***in katerega cilj je obravnavati poslabšanje položaja tega subjekta ali skupine***;

(b) kadar nadzorna dejavnost pokaže, da so v zvezi s subjektom ali skupino izpolnjeni pogoji iz člena 13(1) te uredbe ali člena 27(1) Direktive 2014/59/EU, oceni, da so ti pogoji izpolnjeni, ne glede na kakršen koli ukrep za zgodnje posredovanje;

(c) uporabi katerega koli od ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 13 te uredbe ali člena 27 Direktive 2014/59/EU.

Odbor Komisijo uradno obvesti o uradnem obvestilu, ki ga je prejel v skladu s prvim pododstavkom.

ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v tesnem sodelovanju z odborom pozorno spremlja položaj subjektov in skupin iz prvega pododstavka in njihovo spoštovanje ukrepov iz prvega pododstavka, točka (a), katerih namen je obravnavati poslabšanje položaja teh subjektov in skupin, ter ukrepov za zgodnje posredovanje iz prvega pododstavka, točka (c).

2. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ čim prej uradno obvesti odbor, če meni, da obstaja pomembno tveganje, da bo v zvezi s subjektom iz člena 7(2) ali subjektom iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) veljala ena ali več okoliščin iz člena 18(4), če so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb. Uradno obvestilo vsebuje:

(a) razloge za uradno obvestilo;

(b) pregled ukrepov, ki bi preprečili propad subjekta v razumnem roku, njihov pričakovani učinek na subjekt, kar zadeva okoliščine iz člena 18(4), in pričakovani časovni okvir za izvajanje teh ukrepov.

Odbor po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom oceni, kaj je razumen časovni okvir za namene ocene pogoja iz člena 18(1), točka (b), ob upoštevanju hitrosti poslabšanja razmer v subjektu, ***morebitnega vpliva na finančni sistem, zaščito vlagateljev in ohranitev sredstev strank, tveganja, da se bodo zaradi podaljšanja postopka povečali skupni stroški za stranke in gospodarstvo,*** potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja in vseh drugih ustreznih dejavnikov. Odbor to oceno čim prej sporoči ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.

Po uradnem obvestilu iz prvega pododstavka ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ▌v tesnem sodelovanju ***z odborom*** spremlja položaj subjekta, izvajanje vseh zadevnih ukrepov v pričakovanem časovnem okviru in vse druge pomembne dogodke. V ta namen se odbor in ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ redno srečujeta, pri čemer pogostost srečanj določi odbor glede na okoliščine primera. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ in odbor drug drugemu brez odlašanja zagotovita vse ustrezne informacije.

Odbor Komisijo uradno obvesti o vseh informacijah, ki jih je prejel v skladu s prvim pododstavkom.

3. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odboru predloži vse informacije, ki jih zahteva odbor in so potrebne za vse naslednje:

(a) posodabljanje načrta reševanja in pripravo na morebitno reševanje subjekta iz člena 7(2) ali subjekta iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb;

(b) izvedbo vrednotenja iz člena 20(1) do (15).

Kadar take informacije ECB ali pristojnim nacionalnim organom še niso na voljo, odbor in ECB ter taki pristojni nacionalni organi sodelujejo in se usklajujejo, da bi pridobili te informacije. V ta namen so ECB in pristojni nacionalni organi pooblaščeni, da od subjekta zahtevajo, da zagotovi take informacije, tudi z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, in da te informacije predložijo odboru.

4. Odbor je pooblaščen, da subjekt iz člena 7(2) ali subjekt iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) trži potencialnim kupcem ali sklene dogovore za tako trženje, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, ali od subjekta zahteva, da to stori, za naslednje namene:

(a) priprava na reševanje navedenega subjekta pod pogoji iz člena 39(2) Direktive 2014/59/EU in v skladu z zahtevami glede varovanja poslovne skrivnosti iz člena 88 te uredbe;

(b) prispevanje k oceni odbora o pogoju iz člena 18(1), točka (b), te uredbe.

4a. Kadar se odbor pri izvajanju pooblastila iz odstavka 4 odloči, da bo zadevni subjekt tržil neposredno potencialnim kupcem, ustrezno upošteva okoliščine primera in morebiten vpliv, ki bi ga lahko imelo izvajanje tega pooblastila na splošni položaj subjekta.

5. Za namene iz odstavka 4 je odbor pooblaščen, da:

(a) od zadevnega subjekta zahteva, naj vzpostavi digitalno platformo za izmenjavo informacij, potrebnih za trženje tega subjekta, s potencialnimi kupci ali svetovalci in cenilci, ki jih zaposli odbor;

(b) od zadevnega nacionalnega organa za reševanje zahteva, da pripravi osnutek predhodne sheme za reševanje za zadevni subjekt.

Kadar odbor izvaja pooblastilo iz prvega pododstavka, točka (b), tega odstavka, se uporablja člen 88.

6. Ugotovitev, da so pogoji iz člena 13(1) te uredbe ali člena 27(1) Direktive 2014/59/EU izpolnjeni, in predhodno sprejetje ukrepov za zgodnje posredovanje nista nujna pogoja, da se odbor lahko priprav na reševanje subjekta ali izvaja pooblastila iz odstavkov 4 in 5 tega člena.

7. Odbor brez odlašanja obvesti Komisijo, ECB, zadevne pristojne nacionalne organe in zadevne nacionalne organe za reševanje o vsakem ukrepu, sprejetem na podlagi odstavkov 4 in 5.

8. ECB, pristojni nacionalni organi, odbor in zadevni nacionalni organi za reševanje tesno sodelujejo:

(a) pri odločanju o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (a), katerih namen je obravnavanje poslabšanja položaja subjekta in skupine, ter ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c);

(b) pri odločanju o sprejetju katerega koli ukrepa iz odstavkov 4 in 5;

(c) med izvajanjem ukrepov iz točk (a) in (b) tega pododstavka.

ECB, pristojni nacionalni organi, odbor in zadevni organi za reševanje zagotovijo, da so ti ukrepi dosledni, usklajeni in učinkoviti.“;

(17) v členu 14(2) se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim:

„(c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se zagotavlja iz proračuna države članice;

(d) zaščititi ***krite vloge in, kolikor je mogoče, tudi nekriti del upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij ter*** zaščititi investitorje, ki jih zajema Direktiva 97/9/ES;“;

(18) v členu 16 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo iz člena 2, točka (b), kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 18(1).

Za te namene se šteje, da nadrejena družba iz člena 2, točka (b), propada ali bo verjetno propadla, v naslednjih okoliščinah:

(a) nadrejena družba izpolnjuje enega ali več pogojev iz člena 18(4), točka (b), (c) ali (d);

(b) nadrejena družba pomembno krši ali obstajajo objektivni elementi, ki kažejo, da bo nadrejena družba v bližnji prihodnosti pomembno kršila veljavne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz nacionalnih določb za prenos Direktive 2013/36/EU.“;

(19) člen 18 se spremeni:

(a) odstavki 1, 1a, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Odbor sprejme shemo za reševanje v skladu z odstavkom 6 v zvezi s subjekti iz člena 7(2) ter subjekti iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo ugotovi, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) subjekt propada ali bo verjetno propadel;

(b) ▌ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli alternativni ukrep zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru ***institucionalne sheme za zaščito vlog***, nadzorni ukrep, ukrepi za zgodnje posredovanje oziroma odpis ali konverzija ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 21(1), izvedeni v zvezi s subjektom, preprečili propad ***ali verjeten propad*** subjekta v razumnem obdobju;

(c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa v skladu z odstavkom 5.

Oceno pogoja iz prvega pododstavka, točka (a), opravi ECB za subjekte iz člena 7(2), točka (a), ali zadevni pristojni nacionalni organ za subjekte iz člena 7(2), točka (b), člena 7(3), drugi pododstavek, člena 7(4), točka (b), in člena 7(5) po posvetovanju z odborom. Odbor lahko na izvršni seji to oceno opravi šele po tem, ko je obvestil ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ o svoji nameri opraviti tako oceno, in samo, če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ v treh dneh po prejemu te informacije ne opravi sam take ocene. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odboru brez odlašanja predloži vse relevantne informacije, ki jih odbor zahteva za utemeljitev svoje ocene, preden ali potem, ko ga odbor obvesti o svoji nameri, da bo opravil oceno pogoja iz prvega pododstavka, točka (a).

Kadar ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ oceni, da je v zvezi s subjektom ali skupino iz prvega pododstavka izpolnjen pogoj iz prvega pododstavka, točka (a), to oceno brez odlašanja sporoči Komisiji in odboru.

Odbor na izvršni seji in v tesnem sodelovanju z ECB ali zadevnim pristojnim nacionalnim organom ***opravi oceno pogoja*** iz prvega pododstavka, točka (b)***, potem ko se brez odlašanja posvetuje z imenovanim organom sistema jamstva za vloge in po potrebi institucionalne sheme za zaščito vlog, katere članica je institucija. Posvetovanje z institucionalno shemo za zaščito vlog vključuje preučitev razpoložljivosti ukrepov v okviru te sheme, ki bi lahko preprečili propad institucije v razumnem obdobju***. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ brez odlašanja odboru predloži vse relevantne informacije, ki jih odbor zahteva za utemeljitev svoje ocene. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ lahko odbor tudi obvesti, da meni, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (b), izpolnjen.

1a. Odbor ▌sprejme shemo za reševanje v skladu z odstavkom 1 zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, ***samo*** kadar centralni organ in vse kreditne institucije, ki so stalno povezane z njim, ali skupina v postopku reševanja, ki ji pripadajo, kot celota izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, prvi pododstavek.

2. Brez poseganja v primere, ko se je ECB odločila za neposredno izvajanje nadzorniških nalog v zvezi s kreditnimi institucijami v skladu s členom 6(5), točka (b), Uredbe (EU) št. 1024/2013, odbor v primeru prejema sporočila v skladu z odstavkom 1 v zvezi s subjektom ali skupino iz člena 7(3) svojo oceno iz odstavka 1, četrti pododstavek, brez odlašanja sporoči ECB ali zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.

3. Predhodno sprejetje ukrepa v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1024/2013, členom 27 Direktive 2014/59/EU, členom 13 te uredbe ali členom 104 Direktive 2013/36/EU ni predpogoj za sprejetje ukrepa za reševanje.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (d) nadomesti z naslednjim:

‚(d) potrebna je izredna javnofinančna pomoč, razen kadar se taka pomoč odobri v eni od oblik iz člena 18a(1).‘;

(ii) drugi in tretji pododstavek se črtata.

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

‚5. Za namene odstavka 1, točka (c), tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem institucije v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče učinkoviteje doseči.

Šteje se, da ukrep za reševanje ni v javnem interesu za namene odstavka 1, točka (c), tega člena, če se organ za reševanje odloči, da bo v skladu s členom 4 za institucijo uporabil poenostavljene obveznosti. Domneva je izpodbojna in se ne uporablja, kadar organ za reševanje oceni, da bi bil ogrožen eden ali več ciljev reševanja, če bi institucija prenehala po običajnih insolvenčnih postopkih.

Odbor pri izvajanju ocene iz prvega pododstavka na podlagi informacij, ki so mu na voljo v času te ocene, ***oceni*** in primerja vso izredno javnofinančno pomoč, ***ki*** bo odobrena subjektu tako v primeru reševanja kot v primeru prenehanja v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka sodelujoče države članice, sistemi jamstva za vloge in po potrebi imenovani organ, kot je opredeljen v členu 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU, obveščajo odbor o vseh pripravljalnih ukrepih za odobritev ukrepov iz člena 18a(1), točki (c) in (d), te uredbe, vključno s stiki s Komisijo pred priglasitvijo.‘;

(d) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

‚Komisija v 24 urah po tem, ko ji odbor pošlje shemo za reševanje, to shemo podpre ali ji nasprotuje glede diskrecijskih vidikov sheme za reševanje v primerih, ki niso zajeti v tretjem pododstavku tega odstavka, ali glede predlagane uporabe državne pomoči ali pomoči iz sklada, ki se ne šteje za združljivo z notranjim trgom.‘;

(e) ***dodata*** se ***naslednja odstavka***:

‚11. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, točki (a) in (b), lahko odbor nacionalnim organom za reševanje da navodilo, naj izvajajo pooblastila v skladu z nacionalnim pravom, s katerim se prenaša člen 33a Direktive 2014/59/EU, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodila odbora v skladu s členom 29.

11a. Da bi odbor zagotovil učinkovito in dosledno uporabo tega člena, nacionalnim organom za reševanje daje smernice in navodila za uporabo regulativnih tehničnih standardov iz člena 32(5a) Direktive 2014/59/EU.‘“

(20) vstavi se naslednji člen 18a:

„Člen 18a

Izredna javnofinančna pomoč

1. Subjektu iz člena 2 se lahko ***izjemoma*** odobri izredna javnofinančna pomoč zunaj ukrepa za reševanje le v enem od naslednjih primerov in pod pogojem, da je izredna javnofinančna pomoč skladna s pogoji in zahtevami iz okvira Unije za državne pomoči:

(a) kadar se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice ***izjemne ali sistemske narave in*** ohranitev finančne stabilnosti izredna javnofinančna pomoč zagotovi kot:

(i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu s svojimi pogoji;

(ii) državno jamstvo za na novo izdane obveznosti;

(iii) pridobitev kapitalskih instrumentov, ki niso instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ali drugih kapitalskih instrumentov ali uporaba ukrepov za oslabljena sredstva po cenah, s trajanjem in pod pogoji, ki zadevni instituciji ali subjektu ne dajejo neupravičene prednosti, če ob odobritvi javne pomoči ne obstaja nobena okoliščina iz člena 18(4), točka (a), (b) ali (c), ali člena 21(1);

(b) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki ***stroškovno učinkovitega*** posredovanja sistema jamstva za vloge ▌ v skladu s pogoji iz členov 11a in 11b Direktive 2014/49/EU, če ne obstaja nobena od okoliščin iz člena 18(4);

(c) kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki ***stroškovno učinkovitega*** posredovanja sistema jamstva za vloge v okviru prenehanja ***kreditne*** institucije na podlagi člena 32b Direktive 2014/59/EU in v skladu s pogoji iz člena 11(5) Direktive 2014/49/EU;

(d) kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, dodeljene v okviru prenehanja institucije ali subjekta v skladu s členom 32b Direktive 2014/59/EU, razen podpore, ki jo odobri sistem jamstva za vloge v skladu s členom 11(5) Direktive 2014/49/EU.

2. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a), izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) ukrepi so omejeni na solventne subjekte, kar potrdi ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ;

(b) ukrepi so previdnostne in začasne narave ter temeljijo na vnaprej določeni ▌ strategiji ***za izstop iz podpornega ukrepa***, ki jo odobri ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ, vključno z jasno določenim datumom prenehanja ukrepov, datumom prodaje ali načrtom odplačevanja za katerega koli od predvidenih ukrepov; ***te informacije se razkrijejo šele eno leto po zaključku strategije za izstop iz podpornega ukrepa ali izvajanja načrta popravnih ukrepov ali oceni v skladu s sedmim pododstavkom tega odstavka;***

(c) ukrepi so sorazmerni za odpravo posledic resne motnje ali ohranitev finančne stabilnosti;

(d) ukrepi se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvaril ali jih bo v ***naslednjih 12 mesecih*** verjetno ustvaril subjekt.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), se subjekt šteje za solventnega, če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ugotovi, da ni prišlo ali v naslednjih 12 mesecih ***na podlagi trenutnih pričakovanj*** verjetno ne bo prišlo do kršitve zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 104a Direktive 2013/36/EU, člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, člena 40 Direktive (EU) 2019/2034 ali ustreznih veljavnih zahtev v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), zadevni pristojni organ količinsko opredeli izgube, ki jih je subjekt ustvaril ali jih bo verjetno ustvaril. Ta količinska opredelitev temelji vsaj na ***pregledih kakovosti sredstev, ki jih opravijo ECB, EBA ali nacionalni organi, ali po potrebi na inšpekcijskih pregledih na kraju samem, ki jih izvede pristojni organ. Kadar takih pregledov ni mogoče izvesti pravočasno, lahko pristojni organ svojo oceno utemelji*** na bilanci stanja institucije, pod pogojem, da je bilanca stanja skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrdi neodvisni zunanji revizor ▌. ***Pristojni organ si po svojih najboljših močeh prizadeva zagotoviti, da količinska opredelitev temelji na tržni vrednosti sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije ali subjekta.***

Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a)(iii), so omejeni na ukrepe, za katere je ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ocenil, da so potrebni za ***zagotovitev*** solventnosti subjekta z odpravo njegovega kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v neugodnem scenariju stresnih testov na nacionalni ravni, ravni Unije ali ravni enotnega mehanizma nadzora ali v enakovrednih postopkih, ki jih izvede ECB, EBA ali nacionalni organi, kadar je to ustrezno, kar potrdi ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ.

Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a)(iii), se pridobitev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izjemoma dovoli, kadar je narava ugotovljenega primanjkljaja takšna, da pridobitev katerih koli drugih kapitalskih instrumentov zadevnemu subjektu ne bi omogočila, da bi odpravil svoj kapitalski primanjkljaj, ugotovljen v neugodnem scenariju v okviru zadevnega stresnega testa ali enakovrednega postopka. Znesek pridobljenih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne presega 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju zadevne institucije ali subjekta, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Če se kateri koli od podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a), ne odpokliče, odplača ali kako drugače preneha v skladu s pogoji ▌strategije ***za izstop iz podpornega ukrepa***, določene v času odobritve takega ukrepa, ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ ***zahteva, da institucija ali subjekt predloži enkratni načrt popravnih ukrepov. V načrtu popravnih ukrepov so opisani ukrepi, ki jih je treba sprejeti za ohranitev ali ponovno vzpostavitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami, sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja institucije ali subjekta in njegova zmožnost vračila zagotovljenega zneska ter z njimi povezan časovni okvir***.

Če ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ enkratnega načrta popravnih ukrepov ne prizna kot kredibilnega ali izvedljivega ali če institucija ali subjekt ne ravna v skladu z načrtom popravnih ukrepov, se v skladu s členom 18 izvede ocena, ali institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel.

2a. ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ odbor obvesti o tem, ali ocenjuje, da so pogoji iz odstavka 2, točke (a), (b) in (d) izpolnjeni, kar zadeva subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5).“;

(21) člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar ukrep za reševanje vključuje odobritev državne pomoči v skladu s členom 107(1) PDEU ali pomoči iz sklada v skladu z odstavkom 3 tega člena, shema za reševanje iz člena 18(6) te uredbe ne začne veljati, dokler Komisija ne sprejme pozitivnega ali pogojnega sklepa ali sklepa o nenasprotovanju glede združljivosti uporabe takšne pomoči z notranjim trgom. Komisija ***ob upoštevanju potrebe, da odbor pravočasno izvede shemo za reševanje,*** sprejme odločitev o združljivosti uporabe državne pomoči ali pomoči iz sklada z notranjim trgom najpozneje takrat, ko odobri shemo za reševanje ali ji nasprotuje v skladu s členom 18(7), drugi pododstavek, ali ko poteče obdobje 24 ur iz člena 18(7), peti pododstavek, odvisno od tega, kaj nastopi prej. ***Če Komisija tega sklepa ne sprejme v 24 urah po tem, ko ji odbor predloži shemo za reševanje, se šteje, da je to shemo odobrila, in začne veljati v skladu s členom 18(7), peti pododstavek.***

Institucije Unije pri opravljanju nalog, ki so jim dodeljene s členom 18 te uredbe, vzpostavijo strukturno ureditev, ki zagotavlja operativno neodvisnost in preprečuje nasprotja interesov, ki bi lahko nastala med funkcijami, pooblaščenimi za opravljanje teh nalog, in drugimi funkcijami, ter na ustrezen način objavijo vse pomembne informacije o svoji notranji organizaciji v zvezi s tem.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Takoj ko odbor meni, da bi bilo morda treba uporabiti sklad, neformalno, hitro in zaupno stopi v stik s Komisijo, da bi razpravljal o morebitni uporabi sklada, vključno s pravnimi in gospodarskimi vidiki, povezanimi z njegovo uporabo. Ko je odbor v zadostni meri prepričan, da bo predvidena shema za reševanje vključevala uporabo pomoči iz sklada, uradno obvesti Komisijo o predlagani uporabi sklada. To uradno obvestilo vsebuje vse informacije, ki jih Komisija potrebuje za oceno v skladu s tem odstavkom in ki jih ima odbor ali za katere je pooblaščen, da jih lahko pridobi, v skladu s to uredbo.

Komisija po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka oceni, ali bi uporaba sklada zaradi dajanja prednosti upravičencu ali kateri koli drugi družbi izkrivljala konkurenco ali bi jo utegnila izkrivljati, tako da – kolikor bi vplivala na trgovino med državami članicami – več ne bi bila združljiva z notranjim trgom. Komisija za uporabo sklada uporabi merila, vzpostavljena za uporabo pravil o državni pomoči, kot so določena v členu 107 PDEU. Odbor Komisiji zagotovi informacije, ki jih ima ali za katere je pooblaščen, da jih lahko pridobi, v skladu s to uredbo in za katere Komisija meni, da so potrebne za izvedbo te ocene.

Komisija pri oceni upošteva vse zadevne uredbe, sprejete na podlagi člena 109 PDEU, vsa povezana in relevantna sporočila in navodila Komisije ter vse ukrepe, ki jih je Komisija sprejela pri izvajanju pravil Pogodb glede državne pomoči, kot so v veljavi, ko je treba pripraviti oceno. Ti ukrepi se uporabijo, kot da so sklicevanja na državo članico, odgovorno za priglasitev pomoči, sklicevanja na odbor, in z vsemi drugimi potrebnimi spremembami.

Komisija sprejme odločitev o združljivosti uporabe sklada z notranjim trgom in jo naslovi na odbor in na nacionalne organe za reševanje zadevne države članice ali zadevnih držav članic. Ta odločitev je lahko odvisna od pogojev ali zavez upravičenca in upošteva potrebo po pravočasni izvedbi ukrepa za reševanje s strani odbora.

Odločitev lahko odboru, nacionalnim organom za reševanje v zadevni sodelujoči državi članici oziroma državah članicah ali upravičencu***, kot je ustrezno,*** naloži obveznost, da zagotovijo spremljanje skladnosti***, kolikor ta obveznost spada v njihovo pristojnost***. To lahko vključuje zahteve za imenovanje skrbnika ali druge neodvisne osebe za pomoč pri spremljanju. Skrbnik ali druga neodvisna oseba lahko opravlja funkcije, ki so opredeljene v sklepu Komisije.

Vsaka odločitev na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Komisija lahko sprejme negativno odločitev, naslovljeno na odbor, če odloči, da bi bila predlagana uporaba sklada nezdružljiva z notranjim trgom in ne bi bila mogoča v obliki, kot jo predlaga odbor. Ko odbor prejme takšno odločitev, znova preuči svojo shemo za reševanje in pripravi revidirano shemo za reševanje.“;

(c) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko Svet na zahtevo države članice ali odbora v sedmih dneh po vložitvi take zahteve soglasno odloči, da se uporaba sklada šteje za združljivo z notranjim trgom, kadar tako odločitev upravičujejo izjemne okoliščine. Komisija sprejme odločitev v primeru, da Svet odločitve ni sprejel v teh sedmih dneh.“;

(22) člen 20 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Preden odbor določi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje ali pogoji za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 21(1), zagotovi, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z odborom in nacionalnim organom za reševanje, in od subjekta iz člena 2, opravi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti zadevnega subjekta.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 8a:

„8a. Kadar je treba prispevati informacije pri odločitvah iz odstavka 5, točki (c) in (d), cenilec dopolni informacije iz odstavka 7, točka (c), z oceno vrednosti zunajbilančnih sredstev in obveznosti, vključno s pogojnimi obveznostmi in sredstvi.“;

(c) v odstavku 18 se doda naslednja točka (d):

„(d) pri določanju izgub, ki bi nastale sistemu jamstva za vloge, če bi institucija prenehala po običajnih insolvenčnih postopkih, uporabijo merila in metodologija iz člena 11e Direktive 2014/49/EU in vseh delegiranih aktov, sprejetih v skladu z navedenim členom.“;

(23) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se spremeni:

— uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„1. Odbor v skladu s postopkom iz člena 18 uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a v zvezi s subjekti in skupinami iz člena 7(2) ter subjekti in skupinami iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh določb, samo kadar na izvršni seji po prejemu sporočila v skladu z drugim pododstavkom ali na lastno pobudo ugotovi, da je izpolnjen eden ali več od naslednjih pogojev:“;

— točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) subjekt ali skupina potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen kadar se ta pomoč odobri v eni od oblik iz člena 18a(1).“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Oceno pogojev iz prvega pododstavka, točke (a) do (d), opravi ECB za subjekte iz člena 7(2)(a) ali zadevni pristojni nacionalni organ za subjekte iz člena 7(2)(b) in (4)(b) ter člena 7(5) in odbor na izvršni seji v skladu z dodelitvijo nalog v skladu s postopkom iz člena 18(1) in (2).“;

(b) odstavek 2 se črta;

(c) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira, potrebe po učinkovitem izvajanju pooblastil za odpis in konverzijo ali strategije reševanja za skupino v postopku reševanja ter drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli ukrep, vključno z alternativnimi ukrepi zasebnega sektorja, nadzornimi ukrepi ali ukrepi za zgodnje posredovanje, razen odpisa ali konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a, preprečil propad tega subjekta ali skupine v razumnem obdobju.“;

(d) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Kadar je izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1 v zvezi s subjektom iz navedenega odstavka in so izpolnjeni tudi pogoji iz člena 18(1) v zvezi z navedenim subjektom ali subjektom, ki pripada isti skupini, se uporabi postopek iz člena 18(6), (7) in (8).“;

(24) člen 27 se spremeni:

(a) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Sklad lahko da prispevek iz odstavka 6, samo kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) delničarji, imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo v skladu s členom 48(1) Direktive 2014/59/EU in členom 21(10) te uredbe, ter sistem jamstva za vloge v skladu s členom 79 te uredbe in členom 109 Direktive 2014/59/EU, kadar je ustrezno, zagotovijo prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, enak znesku, ki ni manjši od 8 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 20(1) do (15);

(b) prispevek sklada ne presega 5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izračunanih v skladu z vrednotenjem iz člena 20(1) do (15).“;

(c) v odstavku 13 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi ocene iz prvega pododstavka se določi znesek, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov:

(a) da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v postopku reševanja ali po potrebi določi količnik premostitvene institucije ob upoštevanju morebitnega prispevka kapitala iz sklada v skladu s členom 76(1), točka (d);

(b) da se ohrani zadostno tržno zaupanje v institucijo v postopku reševanja ali premostitveno institucijo, ob upoštevanju potrebe po kritju pogojnih obveznosti, in instituciji v postopku reševanja omogoči, da vsaj eno leto še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in še naprej opravlja dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU.“;

(25) člen 30 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„**Obveznost sodelovanja in izmenjave informacij**“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki 2a, 2b in 2c:

„2a. Odbor, ESRB, EBA, ESMA in EIOPA tesno sodelujejo in drug drugemu zagotavljajo vse informacije, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.

2b. ECB in druge članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) tesno sodelujejo z odborom in mu zagotavljajo vse informacije, potrebne za izvajanje nalog odbora, vključno z informacijami, ki jih zberejo v skladu s svojim statutom. Za zadevne izmenjave se uporablja člen 88(6).

2c. Imenovani organi iz člena 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU tesno sodelujejo z odborom. ***Imenovani organi in odbor si medsebojno zagotavljajo*** vse informacije, potrebne za opravljanje ***svojih*** nalog.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Odbor si prizadeva za tesno sodelovanje z vsemi instrumenti za javnofinančno pomoč, vključno z evropskim instrumentom za finančno stabilnost (EFSF) in evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS), zlasti v vseh naslednjih primerih:

(a) v izrednih razmerah iz člena 27(9) in kadar je tak instrument odobril ali bo verjetno odobril neposredno ali posredno finančno pomoč subjektom s sedežem v sodelujoči državi članici;

(b) kadar je odbor sklenil pogodbo za shemo financiranja sklada na podlagi člena 74.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Kadar je potrebno, odbor z ECB in drugimi članicami ESCB, nacionalnimi organi za reševanje in pristojnimi nacionalnimi organi sklene memorandum o soglasju, v katerem je na splošno opisano njihovo sodelovanje pri opravljanju njihovih nalog po pravu Unije v skladu z odstavki 2, 2a, 2b in 4 tega člena in členom 74, drugi odstavek. Memorandum se redno pregleduje, objavi pa se ob upoštevanju zahtev varovanja poslovne skrivnosti.“;

(26) vstavi se naslednji člen:

„Člen 30a

Informacije, ki jih hrani centralizirani avtomatiziran mehanizem

1. Organi, ki upravljajo centralizirane avtomatizirane mehanizme, vzpostavljene s členom 32a Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (**), odboru na njegovo zahtevo zagotovijo informacije v zvezi s številom strank, za katere je subjekt iz člena 2 edini ali glavni bančni partner.

2. Odbor zahteva informacije iz odstavka 1 samo za vsak primer posebej in kadar je to potrebno za opravljanje njegovih nalog v skladu s to uredbo.

3. Odbor lahko informacije, pridobljene v skladu s prvim odstavkom, posreduje nacionalnim organom za reševanje v okviru opravljanja njihovih nalog na podlagi te uredbe.

_____

(**) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(27) ***člen*** 31 se ***spremeni***:

(a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Sodelovanje v zvezi z izmenjavo informacij poteka v skladu s členom 11 in členom 13(1) Direktive 2014/59/EU, brez poseganja v poglavje 5 tega naslova. V tem okviru in za namene ocenjevanja načrtov reševanja odbor:

(a) lahko od nacionalnih organov za reševanje zahteva, da mu predložijo vse potrebne informacije, ki jih pridobijo;

(b) na zahtevo nacionalnega organa za reševanje sodelujoče države članice navedenemu organu zagotovi vse informacije, potrebne za opravljanje nalog tega organa v skladu s to uredbo.“;

(b) doda se naslednji odstavek***:***

„3. Za subjekte in skupine iz člena 7(2) ter subjekte in skupine iz člena 7(4), točka (b), in člena 7(5), če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih določb, se nacionalni organi za reševanje posvetujejo z odborom, preden ukrepajo na podlagi člena 86 Direktive 2014/59/EU.“;

(28) v členu 32(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar skupina vključuje subjekte s sedežem v sodelujočih državah članicah in v nesodelujočih državah članicah ali tretjih državah, brez poseganja v odobritev Sveta ali Komisije, ki se zahteva v skladu s to uredbo, odbor zastopa nacionalne organe za reševanje iz sodelujočih držav članic pri posvetovanju in sodelovanju z nesodelujočimi državami članicami ali tretjimi državami v skladu s členi 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 ter 88 do 92 Direktive 2014/59/EU.“;

(29) člen 34 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Odbor lahko ob uporabi vseh informacij, ki so ECB že na voljo, vključno z informacijami, ki so jih zbrale članice ESCB v skladu s svojim statutom, ali vsemi informacijami, ki so na voljo pristojnim nacionalnim organom, ESRB, EBA, ESMA ali EIOPA, prek nacionalnih organov za reševanje ali neposredno, potem ko je te organe obvestil, od naslednjih pravnih ali fizičnih oseb zahteva, da mu v skladu s postopkom, ki ga zahteva odbor, in v obliki, ki jo zahteva odbor, zagotovijo vse potrebne informacije za opravljanje njegovih nalog:“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Odbor, ECB, članice ESCB, pristojni nacionalni organi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalni organi za reševanje lahko pripravijo memorandume o soglasju, ki določajo postopek, ki ureja izmenjavo informacij. Izmenjava informacij med odborom, ECB in drugimi članicami ESCB, pristojnimi nacionalnimi organi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalnimi organi za reševanje se ne šteje za kršitev zahtev varovanja poslovne skrivnosti.

6. Pristojni nacionalni organi, ECB, članice ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA in nacionalni organi za reševanje sodelujejo z odborom, da preverijo, ali so nekatere ali vse zahtevane informacije že na voljo ob predložitvi zahteve. Kadar so take informacije na voljo, pristojni nacionalni organi, ECB in druge članice ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA ali nacionalni organi za reševanje te informacije zagotovijo odboru.“;

(30) v členu 43(1) se vstavi točka (aa):

„(aa) podpredsednik, imenovan v skladu s členom 56;“;

(30) člen 45 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Preglednost in odgovornost“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Odbor objavi svoje politike, usmeritve, splošna navodila, smernice in delovne dokumente osebja o reševanju na splošno ter o praksah in metodologijah reševanja, ki se uporabljajo v okviru enotnega mehanizma za reševanje, če takšna objava ne pomeni razkritja zaupnih informacij.“;

(31) v členu 50(1) se točka (n) nadomesti z naslednjim:

„(n) v skladu s kadrovskimi predpisi in pogoji za zaposlitev imenujeta računovodja in notranji revizor, ki sta pri opravljanju svojih nalog funkcionalno neodvisna;“;

(31) v členu 50(1) se doda naslednja točka:

„***(qa) zagotovi posvetovanje z nacionalnimi organi za reševanje o usmeritvah, splošnih navodilih, politikah ali smernicah, v katerih so določene politike, prakse ali metodologije reševanja, k izvajanju katerih bodo ti nacionalni organi za reševanje prispevali.“;***

(32) člen 53 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Izvršno sejo odbora sestavljajo predsednik, podpredsednik in štirje člani iz člena 43(1), točka (b).“;

(b) v odstavku 5 se besedilo „člena 43(1)(a) in (b)“ nadomesti z besedilom „člena 43(1), točke (a), (aa) in (b)“;

(33) v členu 55 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), pri razpravljanju o posameznem subjektu ali skupini, ki ima sedež v samo eni sodelujoči državi članici, če v roku, ki ga določi predsednik, vsi člani iz člena 53(1) in (3) ne morejo doseči skupnega dogovora s soglasjem, odločitev sprejmejo z navadno večino.

2. Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), pri razpravljanju o čezmejni skupini, če v roku, ki ga določi predsednik, vsi člani iz člena 53(1) in (4) ne morejo doseči skupnega dogovora s soglasjem, odločitev sprejmejo z navadno večino.“;

(34) člen 56 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) pripravo predhodnega osnutka proračuna in osnutka proračuna odbora v skladu s členom 61 in izvajanje proračuna odbora v skladu s členom 63;“;

(b) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Mandat predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b), je pet let. ▌

Oseba, ki je opravljala ***funkcijo*** predsednika, podpredsednika ali člana iz člena 43(1), točka (b), ni upravičena do imenovanja na katerega koli od drugih dveh položajev.“;

(c) ***odstavek*** 6 ▌ se ***nadomesti z naslednjim***:

▌

„6. Potem ko je prejela mnenje odbora na plenarni seji, Komisija Evropskemu parlamentu predloži po spolu uravnotežen ožji seznam kandidatov za funkcije predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b), ter o seznamu obvesti Svet. Evropski parlament lahko izvede javne predstavitve kandidatov s tega ožjega seznama. Komisija v skladu z izidom v Evropskem parlamentu slednjemu v odobritev predloži predlog za imenovanje predsednika, podpredsednika in članov iz člena 43(1), točka (b). Po odobritvi tega predloga Svet sprejme izvedbeni sklep, s katerim imenuje predsednika, podpredsednika in člane iz člena 43(1), točka (b). Svet odloča s kvalificirano večino.“;

▌

(e) v odstavku 7 se zadnji stavek nadomesti z naslednjim:

„Predsednik, podpredsednik in člani iz člena 43(1), točka (b), ostanejo na položaju, dokler niso imenovani njihovi nasledniki in dokler ti ne začnejo opravljati svojih nalog v skladu s sklepom Sveta iz odstavka 6 tega člena.“;

(ea) odstavek 8 se črta.

(35) člen 61 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 61

Priprava proračuna

1. Predsednik vsako leto do 31. marca pripravi predhodni osnutek proračuna odbora za naslednje leto, vključno z izjavo o oceni prihodkov in odhodkov odbora za naslednje leto, skupaj s kadrovskim načrtom, in ga predloži odboru na plenarni seji.

Odbor na plenarni seji po potrebi prilagodi predhodni osnutek proračuna odbora skupaj z osnutkom kadrovskega načrta.

2. Predsednik na podlagi predhodnega osnutka proračuna, ki ga sprejme odbor na plenarni seji, pripravi osnutek proračuna odbora in ga predloži odboru v sprejetje na plenarni seji.

Odbor vsako leto do 30. novembra na plenarni seji po potrebi prilagodi osnutek proračuna, ki ga je predložil predsednik, in sprejme končni proračun odbora skupaj s kadrovskim načrtom.“;

(35) v členu 62 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Za to, da na svoji plenarni seji sprejme standarde notranjega nadzora ter vzpostavi sisteme in postopke notranjega nadzora, ki so ustrezni za opravljanje nalog notranjega revizorja, je odgovoren odbor.“;

(36) v členu 69 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Če po prvotnem obdobju iz odstavka 1 razpoložljiva finančna sredstva padejo pod ciljno raven iz navedenega odstavka, se redni prispevki, izračunani v skladu s členom 70, zbirajo, dokler ni dosežena ciljna raven. Odbor lahko pobiranje rednih prispevkov, zbranih v skladu s členom 70, odloži za ***največ tri leta*** za zagotovitev, da znesek, ki ga je treba pobrati, doseže znesek, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog ne vpliva pomembno na zmožnost odbora, da uporabi sklad na podlagi oddelka 3. Če so razpoložljiva finančna sredstva nato zmanjšana na manj kot dve tretjini ciljne ravni, se po tem, ko se prvič doseže ciljna raven, raven tega prispevka določi tako, da se lahko cilj doseže v ***štirih*** letih.“;

(37) člen 70 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Razpoložljiva finančna sredstva, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven iz člena 69, lahko vključujejo nepreklicne zaveze za plačilo, ki so v celoti zavarovane s sredstvi z nizkim tveganjem, ki niso obremenjena z nobenimi pravicami tretjih oseb, pri čemer so na voljo in namenjene izključno uporabi s strani odbora, in sicer za namene iz člena 76(1). Delež teh nepreklicnih zavez za plačilo ne presega ***30*** % celotnega zneska prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom. V okviru te omejitve odbor vsako leto določi delež nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Odbor pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, danih v skladu z odstavkom 3 tega člena, kadar je potrebna uporaba sklada v skladu s členom 76.

Kadar institucija ali subjekt ne spada več v področje uporabe člena 2 in zanj ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v skladu z odstavkom 1 tega člena, odbor pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, ki so bile dane v skladu z odstavkom 3 in jih je treba še plačati. Če je prispevek, povezan z nepreklicno zavezo za plačilo, ustrezno plačan ob prvem pozivu, odbor prekliče zavezo in vrne zavarovanje s premoženjem. Če prispevek ni ustrezno plačan ob prvem pozivu, odbor zaseže zavarovanje s premoženjem in prekliče zavezo.“;

(38) v členu 71(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupni znesek izrednih naknadnih prispevkov na leto ne presega trikratnika zneska v višini 12,5 % ciljne ravni.“;

(39) v členu 74 se doda naslednji odstavek:

„Odbor obvesti Komisijo in ECB takoj, ko meni, da bi bilo morda treba aktivirati pogodbe za sheme financiranja sklada v skladu s tem členom, ter Komisiji in ECB zagotovi vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog v zvezi s takšnimi pogodbami.“;

(40) člen 76 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če odbor določi, da bo uporaba sklada za namene iz odstavka 1 verjetno povzročila, da se bo del izgub subjekta iz člena 2 prenesel na sklad, se uporabljajo načela iz člena 27, ki urejajo uporabo sklada.“;

(b) dodata se naslednja odstavka 5 in 6:

„5. Kadar se instrumenti za reševanje iz člena 22(2), točka (a) ali (b), uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, ima odbor terjatev do preostalega dela subjekta za vse odhodke in izgube, ki jih ima sklad zaradi prispevkov k reševanju v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena v zvezi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki.

6. Terjatve odbora iz odstavka 5 tega člena in člena 22(6) imajo v skladu s členom 108(9) Direktive 2014/59/EU v vsaki sodelujoči državi članici enako prednostno razvrstitev kot terjatve nacionalnih shem za financiranje reševanja v nacionalnem pravu te države članice, ki ureja običajne insolvenčne postopke.“;

(41) člen 79 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Sodelujoče države članice zagotovijo, da če odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi s kreditno institucijo in če tak ukrep zagotavlja, da imajo vlagatelji ***kritih vlog, fizične osebe ter mikro, mala in srednja podjetja, ki imajo upravičene vloge,*** še naprej dostop do vlog, sistem jamstva za vloge, s katerim je povezana ta kreditna institucija, za preprečitev izgub ***teh*** vlagateljev zagotovi prispevek za namene in pod pogoji, določenimi v členu 109 Direktive 2014/59/EU.

2. Odbor ***v tesnem sodelovanju s sistemom jamstva za vloge*** določi znesek prispevka sistema jamstva za vloge v skladu z odstavkom 1 po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge in po potrebi z imenovanim organom v smislu člena 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU o ocenjenih stroških izplačila vlagateljem v skladu s členom 11e Direktive 2014/49/EU in v skladu s pogoji iz člena 20 te uredbe.

3. Odbor o svoji odločitvi iz prvega pododstavka uradno obvesti imenovani organ v smislu člena 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU in sistem jamstva za vloge, s katerim je institucija povezana. Sistem jamstva za vloge to odločitev brez odlašanja upošteva.“;

(b) v odstavku 5 se drugi in tretji pododstavek črtata;

(41a) vstavita se naslednja člena:

„Člen 79a

Poročanje o likvidnosti pri reševanju

Komisija do 31. decembra 2024 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o vprašanju likvidnosti pri reševanju.

V poročilu se preuči, ali je začasni likvidnostni primanjkljaj po dokapitalizaciji institucije v postopku reševanja med drugim posledica manjkajočega instrumenta v naboru instrumentov za reševanje, preučijo pa se tudi najučinkovitejši načini za odpravo začasnih likvidnostnih primanjkljajev, pri čemer se upoštevajo prakse v drugih jurisdikcijah. V poročilu so predstavljene konkretne možnosti politike.

Člen 79b

Komisija do 31. decembra 2026 v okviru nadaljevanja razprav o bančni uniji Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinkovitosti in obsegu notranjega mehanizma za prenos izgub znotraj skupin v postopku reševanja, ki izhaja iz reforme okvira za krizno upravljanje.

V poročilu se zlasti preučijo obseg reševanja, raven skladnosti s cilji glede notranje MREL in pogoji za dostop do varnostnih mrež, ki jih financira bančni sektor, zlasti sklad.“;

(42) v členu 85(3) se beseda „iz“ nadomesti z besedilom „, sprejeto na podlagi“;

(43) v členu 88 se doda naslednji odstavek 7:

„7. Ta člen odboru ne preprečuje razkritja njegovih analiz ali ocen, tudi kadar temeljijo na informacijah, ki jih zagotovijo subjekti iz člena 2 ali drugi organi iz odstavka 6 tega člena, kadar odbor oceni, da razkritje ne bi ogrozilo zaščite javnega interesa, kar zadeva finančno, denarno ali ekonomsko politiko, in da obstaja javni interes za razkritje, ki prevlada nad drugimi interesi iz odstavka 5 tega člena. Za namene odstavka 1 tega člena se šteje, da je odbor takšno razkritje opravil pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo.“;

(43a) v členu 94(1) se vstavi naslednja točka:

„***(aa) medsebojni vpliv obstoječega okvira in vzpostavitve evropskega sistema jamstva za vloge.“;***

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od … [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je ***12*** mesecev po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi].

Vendar se člen 1, točka 1(a), točki 2 in 3, točka 4(a), točka 5(a), (b), (c)(i) in (ii), točka 6(a), točka 7, točka 13(a)(i) in (b), točka 14(a), (b) in (d), točka 19(d) in (e), točka 21, točka 23(a)(i), prva alinea, (b) in (d), točke 25 do 35 ter točke 39, 42 in 43 uporabljajo od … [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 1 mesec od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V …,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik/predsednica*